

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
18 січня 2013 р., п'ятниця**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

Оплата праці народних обранців здійснюється відповідно до чинного законодавства "Голос України"3

Також повідомляємо, що нині згідно із заявами Першого заступника Голови Верховної Ради України І.Калетніка, голови Комітету з питань бюджету. Є.Геллера, деяких інших народних депутатів надано дозвіл на проведення косметичного ремонту в їхніх кабінетах — за їхні власні кошти.

Кличко и «300 спартанцев» Лидия Денисенко, «2000»3

"У нашей партии не может быть союза с Партией регионов и коммунистами. Потому что их голосования, в том числе и на первой же сессии, показывают: в парламенте они отстаивают провластные интересы. А провластные — это интересы Банковой. Банковая же отстаивает интересы «семьи» и сферы влияния некоторых финансово-промышленных групп".

Ксенія Ляпіна: "Люди озлоблені на владу у всіх її проявах" "Газета по-українськи"10

"...наше суспільство поки в підлітковому віці. Воно не виробило свого бачення цієї країни, свого життя в ній. І політики не зроблять за людей ту роботу, яку ті повинні виконати самі".

Чи потрібні джеби та хуки Віталія Кличка в парламенті? Владимир Лесной, «День»12

Занепокоєння у деяких виборців, що голосували за «УДАР», викликають зовсім інші речі. Впадає у вічі, що в партії немає чітко розробленої програми з усіх больових питань українського суспільства. Або її лідер погано обізнаний з цією програмою, або він не навчився чітко, зрозуміло і політично грамотно висловлювати свої думки.

Янукович прагне стримувати «молодь» у Кабміні Журнал "Український тиждень"15

Це добре вкладається в логіку наступу Сім'ї на позиції «своїх» же олігархів та «старих донецьких». Такий наступ здійснюється руками «молодої гвардії», пов'язаної зі старшим сином Президента Олександром. Призначення Першим віце-прем'єр-міністром С.Арбузова є одним з головних ходів «молодогвардійців» у цій шаховій партії.

Шумно, як у лікарні Тарас Закусило, "Україна молода"17

Жінки-депутатки провели добу разом із Тимошенко. Під вікнами чатував «Беркут» та скликані «регіональні» люди.

Депутаты ушли на больничный Мария Коротаева, "КоммерсантЪ" (Украина) ...17

Вечером народный депутат А.Аваков ("Батьківщина") сообщил журналистам, что акция неповиновения Ю.Тимошенко и ее соратниц продолжится: "Женщины-депутаты сегодня

ночью остаются с Ю.Тимошенко. Мы так и будем добиваться выполнения наших требований".

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Поможет ли Тимошенко «женский бунт» Главред	18
<p>В.Колесниченко абсолютно уверен в правдивости пенитенциариев. Все заявления Тимошенко он категорично назвал «бредом сивой кобылы»: «В биде у нее видеокамера или в унитазе? Этот бред нормальным людям уже надоел. Всем все прекрасно понятно. Задача только одна – быть в информационном поле. ...Ее требования абсолютно ничем не мотивированы. Они мотивированы одним – ей не хочется сидеть в тюрьме. И второе – нужно постоянно быть в информационном поле».</p>	
Олег Тягныбок: «Хочу, чтобы украинцы были похожи на израильтян» <i>Обозреватель.....</i>	20
<p>У гостей кофейни совсем отваливаются челюсти, когда семитского типа брюнет в вязаной кипе жмет руку Тягныбоку. Мы заходим в приватную комнату. "Наша встреча – это просто мечта КГБ о "жидобандеровцах", - говорю я Тягныбоку, и первоначальный лёд общения начинает таять в общем смехе. Вместе с лидером "Свободы" пришел и второй человек в партии - депутат А.Мохнык, заместитель главы "Свободы" по политическим вопросам.</p>	
"Унітазний скандал" у Верховній Раді <i>Сергій Леценко, Українська правда.....</i>	26
<p>Нове керівництво Верховної Ради не витримало випробування першим скандалом – щодо ремонтів, які влаштували в своїх кабінетах новообрані впливові депутати. Особливого резонансу історія набула через бажання слуг народу обзавестися в своїх кабінетах персональними туалетами та душовими кабінами. Чинovníки парламенту вирішили діяти за принципом "відбратися", не озираючись на те, що неправдивість їх слів очевидна – і довести це надзвичайно просто.</p>	
Нардеп из Одессы отдаст свою зарплату трем детским домам <i>Трасса Е-95</i>	28
<p>И.Марков решил ежемесячно за всю свою каденцию перечислять свою заработную плату как народного депутата Украины в три интерната в Киевском районе — №34, №87 и детский дом-интернат для девочек.</p>	
БЛОГИ	
Арсен Аваков: Фото, видео: Силовики вышвырнули женщин-депутатов, находившихся с Тимошенко <i>pravda.com.ua</i>	28
<p>Теперь понятно, почему вчера были отменены все рейсы самолетов из Киева в Харьков.</p>	
ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ	
В больнице, где лежит Тимошенко, сегодня снова протестовали <i>Интер, Подробности</i>	28
Президент розкритикував уряд за недостатні темпи впровадження реформ <i>УТ-1, Підсумки дня.....</i>	30
Депутати-опозиціонери домоглись зустрічі з керівництвом ДПтС <i>5 канал, Час новин</i>	31
Віктор Пинзеник:Арбузов і Колобов повернуться зі США без грошей для України <i>Радіо Ера-FM</i>	31
Гості передачі: парламентарі Павло Розенко (УДАР) і Олександр Присяжнюк (КПУ) <i>Радіо Свобода, Ваша Свобода.....</i>	32

Оплата праці народних обранців здійснюється відповідно до чинного законодавства
"Голос України"

З огляду на публікації в деяких засобах масової інформації прес-служба апарату Верховної Ради України інформує про таке.

Порядок оплати праці народних депутатів здійснюється відповідно до чинного законодавства — статті 33 Закону України «Про статус народного депутата України» та постанови Кабінету Міністрів України від 30.06.2005 року №510 «Про оплату праці керівних працівників державних органів».

Згідно з цими нормативними документами 09.09.2005 року було підписано відповідне Розпорядження Голови Верховної Ради України №1145 (за погодженням з Комітетом з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради України).

Отже, йдеться не про будь-які новації в оплаті праці народних депутатів України, а про пролонгацію протягом останніх років, на початку кожного нового скликання парламенту, відповідного Розпорядження Голови Верховної Ради України, підписаного у вересні 2005 року.

Також повідомляємо, що нині згідно із заявами Першого заступника Голови Верховної Ради України І. Калетніка, голови Комітету з питань бюджету

Є.Геллера, деяких інших народних депутатів надано дозвіл на проведення косметичного ремонту в їхніх кабінетах — за їхні власні кошти.

Усі ці ремонтні роботи здійснюються з дотриманням вимог чинного законодавства.

Водночас зазначаємо, що будь-які ремонтні роботи стосовно розширення кабінетів за рахунок інших службових приміщень, як про це йшлося в повідомленнях деяких ЗМІ, не проводяться.

Інформуємо, що згідно з державним бюджетом на 2013 рік кошти на ремонтні роботи у приміщеннях Верховної Ради України не передбачено.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=278042>

Кличко и «300 спартанцев»
Лидия Денисенко, «2000»

«...Не за депутатским значком и не за «статусом» я шел в Верховную Раду. Статус, которым я владею не только в Украине, но и во всем мире, не идет ни в какое сравнение с депутатским. Мне не нужны льготы, зарплаты, земли, начисления к пенсиям. Я пришел в политику с совершенно другой целью: изменить правила игры», — так **Виталий Кличко**, лидер партии «УДАР», начал ответ на мой вопрос — когда ж, мол, его соратники жестко требуют отмены парламентских льгот?

В общем-то страна потихоньку начинает привыкать — как что не так, сразу «под куполом» драка. Причем по любому поводу. Так что можно только представить, какие нас ожидают бои, ежели настоит-таки фракция на голосовании за отмену депутатских льгот или на ограничении неприкосновенности. И то, что этой фракцией станет именно «УДАР», почти никто не сомневается: они этот тезис провозгласили, еще когда шли на выборы.

Кличко пообещал бороться лишь силой убеждения. Хотя, как по мне, зря. Один, даже легкий его хук способен был бы окончательно и бесповоротно убедить оппонента давить до изнеможения кнопку «за».

Он говорил спокойно, без эмоций: «...Пока же депутаты, находясь в комфортной среде, не чувствуют проблем простого украинца. Но если эти условия изменить, — проблемы страны решались бы намного быстрее».

Памятуя, что не первый созыв ставился на голосование вопрос об отмене этой самой «комфортной среды», но всегда почему-то провально, — на всякий случай уточнила:

— *И что, если будут упираться, никому не врежете?*

— Нет, — жестко парировал собеседник.

— *«Объединенная оппозиция Украины должна решительно объявить бойкот властям, а не стремиться к тихой работе в комитетах парламента», — заявление международной общественной организации «Батькивщина», которую возглавляет супруг экс-премьера г-жи Тимошенко, еще, так сказать, официально, парламентской украинской оппозицией не поддержано. Но, скорее всего, потому, что заявление было во время парламентских каникул. То есть почти никого не было в Киеве... Хотя некоторые соратники г-на Яценюка по оппозиции, с кем мне удалось по телефону поговорить, подтвердили: бойкот поддержат. И «УДАР» — тоже?*

— Мы не входим в «Батькивщину», а являемся отдельной оппозиционной политической силой. И все заявления г-на Яценюка распространяются на ту силу, которую он — как лидер фракции — и возглавляет. Что касается заявлений «УДАРа», то их может делать только представитель нашей партии либо ее лидер.

— *То есть бойкотировать не будете?*

— Мы можем бойкотировать то, что идет вразрез с интересами страны. Вот тут будем всеми силами противодействовать, чтобы такие решения не принимались.

По опыту предыдущих созывов знаем: большинство подобных лоббистских решений Верховная Рада проводила в интересах группы олигархов, которые за последние годы в несколько раз преумножили свои состояния. Количество миллиардеров в Украине — и это официальные данные — за небольшой промежуток времени увеличилось вдвое, а то и больше, но при этом жизнь простых украинцев лучше вдвое не стала.

Вот такая несправедливость: у одних жизнь удалась за счет других, обнищавших... У тех все есть! И они не могут даже представить проблем, как говорят, «пересічного громадянина». Есть такая поговорка: сытый голодного не поймет.

Поэтому наша задача, и с тем мы шли на выборы, — положить этому конец. Обещаю, что парламентские решения, которые пытаются «протянуть» в нарушение Конституции, регламента, вообще — вопреки желаниям простых людей, но лишь для отстаивания интересов провластной группы, — мы будем делать все возможное, чтоб принять их не удалось.

Если для этого нужно координировать действия с «Батькивщиной», со «Свободой», с внефракционными депутатами, — то мы это делаем и будем делать.

Очевидно, что у нашей партии не может быть союза с Партией регионов и коммунистами. Потому что их голосования, в том числе и на первой же сессии, показывают: в парламенте они отстаивают провластные интересы. А провластные — это интересы Банковой. Банковая же отстаивает интересы «семьи» и сферы влияния некоторых финансово-промышленных групп.

— *Но законопроект представителей «УДАРа», где речь идет об отмене депутатских льгот, может обернуться большими проблемами именно для оппозиции. Кстати, на сей счет предупреждал и спикер парламента Владимир Рыбак. Отменив неприкосновенность, той же власти легче будет бороться с оппонентами, не так ли?*

— Исходя из украинских реалий, тем более зная нашу судебную систему, да и в целом власть, которая умеет давить на депутатов для нужного голосования... Скорее всего, да, есть такая опасность. Но, значит, мы должны сделать все возможное, чтобы отмена неприкосновенности не стала инструментом в руках власти.

Но все же вопрос снятия депутатской неприкосновенности и отмены депутатских льгот — это два разных законопроекта. Если первый требует изменений к Конституции, то второй — всего лишь законодательного урегулирования.

Среди отмены льгот, о чем мы подали законопроект (причем от всех депутатов фракции), есть и требование о принципе начисления пенсий. Этот принцип должен быть

одинаков для всех — и для президента, и для чиновников, и для депутатов, и для любого гражданина страны. Если этого не произойдет, то так и останется в стране некая «каста», в частности в ВР, живущая в своем мире, закрытом для остальных.

— *Кстати о «касте» и пенсиях. Вот вы тут хорошую фразу сказали, мол, «сытый голодного не поймет». Думаете, стране, которая смотрела репортажи с колядками из кулуаров ВР, где ваши соратники бросали в «шапку» артистам-колядникам купюры по 500 грн., это понравилось? Знаете, как мои коллеги прокомментировали? «У них, т.е. «УДАРа», меньшие купюры не водятся!» Для большинства пожилых людей такие деньги равноценны половине пенсии.*

— По поводу выступления в Верховной Раде творческого коллектива из Херсона... Я, кстати, обратился к нашим депутатам с просьбой материально помочь, как вы говорите, колядникам.

На самом деле — это уникальный коллектив, который за свой счет приехал в Киев, и там, на русскоязычной Херсонщине, популяризирует прекрасные украинские национальные традиции. Какое положение в стране с культурой вообще и с такими аматорскими коллективами в частности — всем известно. Вот поэтому и попросил депутатов сделать благотворительный взнос.

И что в этом предосудительного? Никто ж не упрекает того, кто имеет возможность перечислять больным детям по 5, 10, 20 тысяч гривен? Это ж на благие цели.

Честно говоря, не понимаю тех, кто, глядя на то, как «УДАР» материально поддержал коллектив херсонцев, почему-то это воспринял так: «У депутатов жизнь такая замечательная, что разбрасываются деньгами!»

— *«Неувольнение Арбузова и неназначение Соркина — победа оппозиции», — заявили вы 10-го числа, когда парламент не добрал голосов. Но буквально в пятницу, 11-го, и уволили, и назначили: необходимое количество депутатов проголосовало. Так в чем победа-то?*

— Победа в том, что парламентское большинство чувствует себя некомфортно.

— *Это почему же?*

— Потому что у ПР нет единопартийного большинства и твердого большинства. Поэтому зачастую их действия — на грани фола. Думаю, мы сможем довести это все до логического завершения с тем, чтоб легкой жизни для большинства не предвиделось.

Сегодня мы серьезно анализируем работу первой сессии новой ВР. Очевидно, что представители партии власти вынуждены больше ходить на работу, однако полностью побороть кнопкодавство нам пока не удалось.

И поэтому ключевая задача оппозиции — добиться персонального голосования. Фракция «УДАР» предложила свой план. Во-первых, мы подадим иски в Административный суд на незаконность и антиконституционность неличного голосования. Понимая, как работает украинская судебная система, мы готовимся к тому, чтобы после всех отечественных инстанций обратиться в Европейский суд по правам человека.

Мы требуем провести открытое заседание регламентного комитета с участием лидеров фракций, на котором рассмотреть все случаи кнопкодавства, дать им оценку. Ведь это и нарушение постановления парламента о личном голосовании, которое поддержала сама ПР.

Мы будем требовать введения системы «Рада-3» и сенсорной кнопки перед началом работы второй сессии. В случае, если спикер вновь не услышит оппозицию, мы будем настаивать на том, чтобы объявить ему политическое недоверие.

Личное голосование — одна из ключевых наших задач: мы заставим каждого из депутатов присутствовать на своем рабочем месте, приходить в Верховную Раду, а не пользоваться привилегиями и попросту отсутствовать в течение чуть ли не всей сессии. Вы же знаете, что некоторые, получив депутатский мандат, считанные разы за 5 лет — за весь созыв — приходили в зал.

— «УДАР» инициирует создание следственной комиссии, которая будет расследовать факты нарушения закона и регламента во время голосований в Верховной Раде», — вот такое было сообщение. Так что с комиссией? Она «на подходе» или только задекларировали?

— Следственная комиссия тоже будет создана. Это одна из наших ключевых задач — чтобы парламент функционировал как независимый орган власти, а не оставался придаточным органом Банковой, которому дают указания, а потом «пианисты» пробегают по местам. И парламент голосует как «нужно». Не будет у них «сладкой жизни» — и, поверьте, благодаря нашим усилиям.

— Парламентское большинство — с одной стороны, вроде там все едины. И парламентская оппозиция — с другой: тоже вроде все вместе... Но вот проходит голосование по декриминализации статьи, по которой посадили Тимошенко. И что же? У оппозиции, которая так много говорит о «политической подоплеке», не хватило голосов: кто-то не нажал кнопку, кто-то был в этот момент в кулуарах, кто-то вообще не пришел в Раду. Даже некоторые «регионалы» помогли голосами, как, например, Шуфрич. И все равно... Итак, вопрос: вы вместе — «Батькивщина», «Свобода» и «УДАР»?

— Вы только что назвали имена неопозиционных депутатов, которые голосовали за то решение... Т. е. и в стане партии власти есть понимание того, насколько политрепрессии сегодня вредят имиджу Украины. Если говорить о нашей позиции, то все представители фракции «УДАР», которые в этот момент были в зале, проголосовали за этот законопроект. Мы продемонстрировали свое отношение к этому политическому процессу.

Это голосование в любом случае было необходимо. Это первый шаг. И я не сомневаюсь, что будем вновь и вновь поднимать вопрос для того, чтобы все-таки решить его позитивно. На сегодняшний день это одно из ключевых требований европейского сообщества к Украине: освобождение политических заключенных.

Еще одна ключевая составляющая проблемы имиджа Украины, например, то, что Международный валютный фонд заморозил инвестиции, зарезервированные для Украины. Из 15 млрд. долл. получено лишь 3,5 млрд.

Вообще политические преследования в нашей стране не только негативно влияют на имидж государства, но и являются большим тормозом для инвесторов. Инвесторы не хотят заводить свои капиталы в державу, где не существует законов. Если посмотреть на экономические показатели последних месяцев, а может, и годов, то, к огромному сожалению, все остается по-прежнему, даже, возможно, проблемы усугубляются.

И хоть власть отчитывается о «стабильности и улучшении жизни украинцев», — это только слова. Свыше 6 млн. граждан страны вынуждены работать за границей. И 70% молодых людей мечтают уехать отсюда, чтобы в другой стране учиться, жить и трудиться. Так о какой уверенности в завтрашнем дне можно говорить? О какой «стабильности»?

Пока же объективные данные свидетельствуют о том, что поводов для радостных реляций нет. Иностранцы уходят из Украины, инвестиции не поступают, следовательно, не создаются благоприятные условия для функционирования экономики страны.

Так что ничего хорошего нас не ждет до того момента, пока власть не откажется от порочной практики преследования политических оппонентов. Уверен, мы сумеем довести эту мысль и до тех депутатов, которые сейчас ее недооценивают. Или попросту не понимают, что от голосования за «декриминализацию статьи» зависят в том числе и их собственные экономические интересы.

— А чего им волноваться? Уедут и счета переведут.

— Уехать от себя далеко невозможно. Но и жить в золотой клетке не очень комфортно, где бы она ни находилась.

— Страна не забыла главный тезис, с которым Наталья Королевская шла на выборы: я не про «мрію», а про 500 евро зарплаты...

— Вообще-то не 500, а 1000.

— Тем более. И пенсии — по 800 евро. Обещания, конечно, были шикарные. Но вот человеку, так сказать, и карты в руки: она стала министром. И что — думаете, благодаря стараниям ее ведомства действительно средняя зарплата в Украине станет 1000 евро?

— Будем о людях судить по их действиям. У г-жи Королевской будет время доказать, профессионал она или нет. Обещания, конечно, звучат очень красиво. Возможно, она знает больше, чем все мы.

— Очень дипломатично... А как по поводу кандидата в депутаты, который сделал головокружительную карьеру в футболе?

— Вы говорите о Шевченко?

— Стоило ему отправляться в поход в политику?

— Если поход в политику отвечал его внутреннему порыву и желанию изменить что-то к лучшему в стране, то могу только приветствовать. Если же мотивация была на иных составляющих, уверен — авторитет и репутацию, которые есть у Андрея, не стоило бы разминивать. Я говорил об этом ему лично.

— Так ради чего он «сходил в политику» под №2 партии Королевской?

— Честно говоря, сейчас не могу дать ни той, ни другой оценки... Хотя и надеюсь, что все-таки есть у него внутренний порыв изменить ситуацию в Украине.

— «Не исключено, что оппозицию «убаюкали» результаты соцопросов, где на выборах 2015-го они набирают 35%», — таково мнение некоторых политологов, искренне желающих оппозиционерам «больше действовать и меньше думать о том, что следующее президентство у них в кармане». С вашей политической силой о 2015-м разговоры не ведут?

— Во-первых, до 2015 года еще очень много воды утечет, во-вторых, думаю, еще не время выносить этот вопрос в публичную плоскость: просто многое может измениться.

В-третьих, мы должны объединить усилия не только лишь политических сил, в частности оппозиционных, на выдвижение кандидатуры, которая бы отвечала интересам большинства граждан Украины, а не кучки людей, преследующих личные цели.

Очень не хотелось бы, чтоб ситуация повторялась — чтобы «технологически» голоса были растянуты, в результате чего победил бы кандидат, который имеет большой финансовый, административный ресурс.

— Ну чего ж рано? Еще в начале декабря 2012-го Объединенная оппозиция выдвинула Юлию Владимировну кандидатом на пост президента на выборах 2015 года. А вы говорите — «не время».

— Думаю, каждый украинец желал бы, чтоб в государстве президентом стал тот, кто имеет поддержку большинства граждан страны и отстаивает интересы большинства. Это — ключевая задача, но и уравнение со множеством неизвестных. Поэтому сейчас я бы не хотел вступать в дискуссию на сей счет. Повторяю, ситуация до 2015 года во многом может измениться.

— «22,9% опрошенных фондом «Деминициативы» и Центром Разумкова готовы проголосовать за Виктора Януковича на выборах президента. 13,1% — готовы проголосовать за Юлию Тимошенко, 11,7% — за лидера партии «УДАР» Виталия Кличко». Это к слову о рейтинге: у Яценюка в этом опросе результат намного ниже, чем у вас. Поскольку 2015-й — далеко, а выборы мэра Киева близко... Учитывая то, что устами Соболева, зама Яценюка по фракции, был озвучен такой тезис: Кличко на мэра не идет, но у всех оппозиционеров будет единая кандидатура. Скажите, идти в мэры будете или нет?

— Не исключаю такую возможность.

— Чего ж они за вас «расписываются»? И... А вы не можете сказать просто «да»?

— Я же политик. И даю политический ответ на ваш политический вопрос. Более того, мы настаиваем на том, чтобы ВР срочно назначила дату выборов мэра столицы и Киевсовета и определила правила, по которым будут проходить выборы. Наша фракция зарегистрировала все

соответствующие законопроекты, кстати. Мы предлагаем провести выборы мэра и Киевсовета в первое воскресенье июня.

— *Помните выборы в марте 2008-го? Вы баллотировались с «Порой-ПРП» в Верховную Раду, Киевсовет и на пост столичного мэра. Так тогда даже Виктор Балога как глава Секретариата Президента призвал БЮТ поддержать Виталия Кличко как «единого кандидата на пост столичного мэра от демократической коалиции». Однако призыв «бютовцы» проигнорировали. И в мэры шел Турчинов.*

— Рассказать правду?

— *Давайте.*

— С БЮТ мы договорились, что сделаем совместный праймериз: выясним, кто имеет большую поддержку — Кличко или Турчинов? И на этом основании тот, кто получит меньший результат, снимет свою кандидатуру в пользу другого. Такие договоренности были заключены. Но, увы, не были выполнены.

И это еще раз подталкивает меня к мысли о том, что если между политическими силами составляются договоренности, то они должны быть не кулуарными, а публичными — чтобы избиратели сами давали этому всему оценку. Вы хотите ситуацию 2008-го перенести на сегодняшний день, так или нет?

— *Не совсем. Хочу, чтоб вы вспомнили 2005-й, когда выступали на ринге с оранжевой ленточкой...*

— Было такое.

— *Это я к тому, что вас четко позиционировали как «помаранчевого». Но вот — может, и не лучший пример, но очень показательный: СПУ, Мороз. Когда они декларировали социдеи с левым уклоном — у них был свой сегмент электората. Но как только Мороз сказал, что он теперь с Ющенко, — прежний электорат от него отвернулся, а новый не пришел. Просто не надо было СПУ менять риторику и идеологию.*

— Я никогда не менял принципы, мировоззрение и идеологию. Потому что менять их — это как надевать маску. И ты всегда рискуешь, что в один прекрасный момент маска сползет, и люди увидят, кто ты есть на самом деле. Я маску никогда не надевал и не буду этого делать.

— *А ваши коллеги из других фракций находят оправдание таким образом: сначала, говорят, любили такую-то партию, а потом прозрели и полюбили другую.*

— Что значит «любили»? Здесь любви нет: мы можем исповедовать идеологию и принципы, с политическими силами договариваться о сотрудничестве и декларировать, для чего договариваемся. Но при этом никогда не меняем свою позицию. За довольно большой промежуток времени, ведь я в политике с 2006 года, доказал: мотивация нашей политической силы и моя личная — не достижение материальных благ, а борьба за то, чтобы ситуация в стране изменилась.

— *Вы были советником президента Ющенко...*

— ...всего два года.

— *Отыскала информацию, где сказано, что якобы Кличко был советником — на общественных началах — до 2010-го, вплоть до окончания каденции Виктора Андреевича.*

— Информация не отвечает действительности.

— *Хотя и с указами не все ясно: зачем увольнять, чтобы снова назначить, и так несколько раз? В марте 2005-го вас назначили, в начале октября 2006-го уволили, чтобы следующим указом — в середине октября того же 2006-го — назначить, а потом в ноябре 2008-го уволили. Ну, Бог с нею, с канцелярией. Вы лучше скажите: или советником, и это отвечало вашим желаниям?*

— На тот момент отвечало. Но окунувшись в ту атмосферу, понял: там играют хороший спектакль, и в нем я, к большому сожалению, должен исполнять роль, которую кто-то придумывает.

— Один из видных соратников Тимошенко неустанно повторяет, дескать, напрасно некоторые бизнесмены чувствуют себя спокойно, даже если что-то там под них «копали» в далеких 90-х: вот, говорит, Юлию Владимировну ж посадили «за 1996» год! У вас нет ощущения, что под Виталия Кличко — как представителя оппозиционной силы — «копают»? Связи с покойным уже «Рыбкой» раскручивают? Пишут о «приватизации кинотеатра «Загреб», прозрачно намекают и на «Арену».

— Могу на эту тему рассказать гусарский анекдот...

— Про Ржевского.

— Хорошо, другой. О том, как одному человеку говорят, что у него «дочка — проститутка», тот отвечает, что у него вообще нет дочки, а ему в ответ: «А теперь попробуй докажи!»

Это я к тому, что придумывать обо мне могут что угодно... «Ага! Высокий, сильный, коротко стрижен, спортсмен — значит, в 90-е годы должен был быть бандитом!» — «Так я с 1996-го вообще уехал из Украины!» — «Ну и что? Значит, до 96-го был!» Вот такая логика. И я не удивляюсь, что мне пытаются приклеить что угодно — кинотеатры... Что еще?

— «Арену».

— Знаю, что есть такой кинотеатр «Загреб» и есть такой центр «Арена». В юности в «Загреб» я ходил в кино, а покушать когда-то заходил в «Арену».

И какой в этом негатив? Конечно, в политике некоторым нужно замарать оппонента с ног до головы грязью так, чтоб на его фоне самому выглядеть белым и пушистым!

— Много лет назад, когда только появлялся интернет и партии создавали свои сайты, «Реформы и порядок» — ее еще называли «партия Пинзеника» — разместила условия на своей страничке: хочешь вступить в партию, «кликни». Короче, один «клик» — и ты в партии. Потом, правда, это дело дискредитировали, поэтому и свернули.

— Подать заявку в партию «УДАР» через сайт можно, но стать членом партии по интернету невозможно. Мы не гонимся за количеством членов партии. Знаете историю про 300 спартанцев? Так вот у нас тот же принцип: даже небольшая группа людей может изменить ситуацию и выиграть сражение.

— И сколько всего «ударовцев»?

— Около 12 тысяч. Когда-то Юлия Тимошенко говорила, что в партии «Батькивщина» несколько сотен тысяч. Но в августе позапрошлого года, когда Юлию Владимировну арестовали, то несколько недель под стенами суда находились лишь несколько бабушек, которые отстаивали лидера БЮТ. А те несколько сотен тысяч членов партии странным образом почему-то пассивно отнеслись к судьбе Тимошенко.

Мы строим свою политическую силу на принципах, которые близки всем. И хотим, чтобы в рядах «УДАРа» были только те, кто искренне переживает за процессы, происходящие не только в партии, но и в стране. То есть не хотим, чтобы люди номинально считались «членами партии».

Кстати, я видел, что на Андреевском продают оригинальное удостоверение — «Друг Кличко»... Так вот партия — это не фан-клуб. И не клуб по интересам. Она базируется на идеологии: изменить жизнь в стране, чтоб она соответствовала европейским стандартам.

— Взносы платите?

— Обязательно. Человек, который не платит взносы, не чувствует своей причастности к строительству партии.

— Сколько?

— Символические 10 гривен.

— На предыдущих выборах, правда, в Киевсовет, вас консультировал бывший мэр Нью-Йорка Рудольф Джулиани. Если не ошибаюсь, и мэр Берлина тоже.

— Джулиани действительно консультировал. А с мэром Берлина Клаусом Воверайтом у меня хорошие отношения, и если нужно будет — он в любой момент поддержит,

проконсультує. І я впевнений, що велике число людей готові надати посильну допомогу в розвитку інфраструктури та нашої країни, і столиці зокрема, — передати свій досвід, інвестиції, сучасні ідеї.

К великому жальованню, перебуваючи в опозиції, дуже важко це реалізувати, привабити таку допомогу... Діло в тому, що во багатьох містах світу справлялися з економічними та побутовими проблемами, схожими з нашими, — і в Гамбурзі, і в Берліні, і в Нью-Йорку. Так що і ми зможемо вирішити, але зробити це, маючи підтримку та досвід колег, набагато простіше та швидше.

— *«Кличко попрощався з професійним спортом назавжди», — так говорять. Попрощався чи ні?»*

— Спорт завжди був, є та залишиться в моєму серці до останнього дня моєї життя.

— *Жаль, звичайно, що ні на ком з несподіваних депутатів — а таких багато — Кличко не «потренується». А країна, повірте, була б в захваті!»*

— Якщо б можна було таким чином змінити ситуацію краще, — в шутку зауважив співрозмовник, — то, повірте, я б це зробив. Але, по-моєму, в українському політикумі можна кулаками поразбивати об ці голови — і все одно результату не досягнеш. Але якщо серйозно, то я категорично проти того, щоб Верховну Раду перетворювати в цирк, ринг чи шоу.

<http://2000.net.ua/2000/forum/vizavi/87257>

Ксенія Ляпіна: "Люди озлоблені на владу у всіх її проявах" "Газета по-українськи"

Народний депутат України Ксенія Ляпіна: "На Заході усвідомлюють, що в Україні — напівдиктаторський режим"

Нардеп від "Батьківщини" 48-річна Ксенія Ляпіна виходить із кафе "Шампань", що в центрі Києва. Оминає табличку "Бізнес-ланч 69 грн". Кутається в довгу чорну шубу. Пішохідного переходу немає, тому перебігає подвійну смугу між машинами. Навпроти — комітети Верховної Ради.

— Я тільки недавно сюди переїхала, — розповідає і веде на третій поверх у комітет з питань економічної політики. Ксенія Ляпіна — заступник голови. — Квіти з колишнього кабінету перевезла додому, то в мене там оранжерея.

Вішає шубу в шафу. Залишається в піджаку кольору зміїної шкіри і брюках. Сідає за довгий стіл для нарад.

Чого чекає від цього року?

— Ступінь невизначеності високий не тільки в політиці, тільки у світовій економіці. Сполучені Штати Америки заявляють, що в лютому чи березні можуть отримати дефолт. А рівень доларизації світу надзвичайно високий, і як це відіб'ється на інших країнах, ніхто точно спрогнозувати не здатен. Ясно, що зростає невпевненість на фондових, фінансових ринках. А наша економіка залежна від зовнішніх факторів, рівня експорту.

Україна 2013 року барахтатиметься. Ми застрягли на якійсь межі. Новий уряд, особливо його фінансовий блок, вселяє песимізм, бо маємо команду авантюристів і фінансових спекулянтів. Заявили, що оскільки доходи не виходить контролювати, то притиснемо на видатках. Будуть блоки на касових апаратах, які транслюватимуть інформацію про покупку в базу даних Нацбанку. Створюється вона для контролю над кожним із нас. Потім заборонять готівкову купівлю, перейдуть на картки і наші персональні видатки підраховуватимуть у базі даних. Це все одно, що в концтаборі жити — біометричний паспорт, демографічний реєстр із пересуванням по країні й контроль за видатками.

Навіщо це все запроваджують?

— Щоб можна було в будь-який момент обібрати людину як вони хочуть. Їм не дає спокою, як українці з мінімальною зарплатою не повиздыхали. А деякі безробітні ще й накопичення мають.

У суспільстві наростає незадоволення діями влади. Вона це розуміє?

— Голосування на виборах дало такий сигнал, але влада його не побачила. І далі вважають, що грішми закидають і більшість за них проголосує. У східних і південних областях поки що це вдається.

Чому опозиція не йде туди, а продовжує топтатися там, де зручніше — у Центрі й на Заході?

— Можливо, нас не почули. Але й громадяни мають навчитися робити вибір, як це вчинили кияни під час виборів до Верховної Ради.

Які першочергові завдання опозиція вирішуватиме?

— Короткострокове завдання номер один — змусити всіх депутатів голосувати самих за себе. Це вплине на законодавчий процес. Владі доведеться шукати компроміс з опозицією, приймати суспільно значимі рішення, а не тільки на користь свого гаманця.

У суспільстві немає відчуття, що опозиція готова взяти владу і змінити якість життя в країні. Наприклад, забезпечити, щоб крала хоча б удвічі менше, ніж тепер.

— Щоб не крала, потрібна політична воля. Якщо це не робитиме перша особа в державі, буде легше контролювати міністрів, представників президента на місцях.

Що вам кажуть підприємці?

— Що стало майже неможливо працювати. Це видно по кількості людей, які перебираються за кордон, виводять туди активи. 30 відсотків середнього бізнесу втекло з України. Дехто задешево все продає, тільки б виїхати.

У що може вилитися теперішня озлобленість українців?

— Це може бути організований громадський рух, який зіллється в спільних завданнях із опозицією. Другий варіант — може дійти до руйнування. Потроху це вже відбувається. За останні місяці вбили кількох прокурорів, суддів, міліціонерів. На форумах в інтернеті, коли обговорюють ці питання, найінтелігентніше, що пишуть: "Так їм і треба". Люди озлоблені на владу у всіх її проявах. Може статися бунт, після якого часто приходиться ще жорстокіший режим. Хотілося б, щоб це була справжня революція.

Як зробити, щоб відбулася революція, а не бунт?

— Політикам треба більше спілкуватися з представниками всіх верств суспільства, обмінюватися баченням ситуації, прислухатися один до одного.

Де спільний план дій від лідерів опозиції?

— Його треба розробити і оприлюднити. Але...

Я десятки разів брала участь у виписуванні розумних програм дій. І помітила, що з'явився скепсис до всього написаного. Я за те, щоб ця програма народилася як наслідок роботи громадянського суспільства і політиків. Не написана, а вироблена спільно, вона буде в десятки разів дієвіша. Наприклад, програма реформ Януковича. Я ще 2010 року говорила, що під кожним із пунктів хочеться підписатися. Іноземні аналітики розробили чудову програму. Але влада її не запроваджує, а імітує.

Звичайно, опозиція повинна підготувати план дій. Але його не вдається реалізувати, якщо суспільство стоятиме осторонь. Громадяни мають відповідати за все, що робиться в країні, нарівні з політиками. Тільки тоді буде прорив, тільки тоді жити в Україні комфортно буде більшості. Якщо прийняли рішення, що впроваджуємо, до прикладу, адміністративну реформу, то не переробляти її після кожного півкроку, не скаржитися потім, що чийсь інтереси не враховані. Треба реалізувати рішення до кінця. Але наше суспільство поки в підлітковому віці. Воно не виробило свого бачення цієї країни, свого життя в ній. І політики не зроблять за людей ту роботу, яку ті повинні виконати самі.

У Януковича сьогодні вищий рейтинг, ніж у Кличка, Яценюка й Тягнибока поодиноці. Як представнику опозиції перемогти на президентських виборах?

— Завдання номер один — повернути до виборчого процесу Юлію Тимошенко. Вона отримає одразу значно вищий рейтинг, і питання, хто лідер, відпаде. Якщо ж цього не станеться, то у другий тур вийде найсильніший із теперішніх лідерів. Хто з трьох — неважливо. Але про правила гри домовитися треба заздалегідь.

Яка ймовірність дострокових президентських виборів?

— Великою мірою це залежатиме від зовнішнього фактора. Західні інституції мають посилювати тиск на нашу владу, фіксуючи порушення прав людини у всіх сферах. І важливо, куди піде Янукович — до Митного союзу з Росією чи таки переважить європейський напрямок.

Олександр Тимошенко заявив, що опозиція здала голосування за декриміналізацію статей, за якими засуджена його дружина.

— Опозиція шукає реалістичні рішення. Маємо надію вирішити питання Тимошенко з допомогою зовнішніх впливів, дипломатичних каналів. Зараз там уже усвідомлюють, що в Україні — напівдиктаторський режим. Якщо би був диктаторський, то діалог узагалі б зник. Ми проти того, щоб так сталося. Адже його припинення кидає Україну в обійми Росії. Це — найгірший варіант, який може бути. Тому працюємо так, щоб Україну підтягували до Європи.

Захід може добитися звільнення Тимошенко?

— Тамтешні політики і дипломати мають шукати точки впливу на Януковича та його оточення. Із ним не хочуть бачитися. Але зустрічаються з людьми, думка яких для нього важлива, які мають фінансовий великий ресурс. Зокрема, Ахметов, деякі інші олігархи. Янукович, усе ж таки, не цар і мусить прислухатися.

<http://gazeta.ua/articles/politics-newspaper/lyudi-ozlobleni-na-vladu-u-vsih-jiji-proyavah-kseniya-lyapina/477610>

Чи потрібні джеби та хуки Віталія Кличка в парламенті?

Владимир Лесной, «День»

Не поділяючи певних тверджень Сергія Грабовського, зроблених у статті «Чи не надто млявим є «УДАР» у Кличка-старшого?» (День №5, 2013 р.), у якій автор критикує В. Кличка за незастосування фізичної сили в парламенті (або хоча б погроз її застосування), водночас слід зазначити, що претензії до «УДАРу» та його лідера справді дедалі частіше виникають у тих, хто підтримував на минулих виборах Віталія Кличка і керовану ним партію, зокрема й у мене. До речі, я не лише голосував за «УДАР» сам, а й умовив ще кількох осіб віддати за нього свій голос.

Якими були мої аргументи? Їх досить багато.

1. Віталій Кличко — людина заможна і не відчуває особливої потреби в корупційних діях задля того, аби забезпечити собі статок.

2. Свої гроші він заробив чесно, тому і він, і його прибічники можуть не боячись споглядати за спробами політичних суперників знайти в його фінансових справах компромат. Є підстави припускати, що на відміну від багатьох інших він буде й чесним політиком, як був чесним спортсменом і підприємцем.

3. В. Кличко, поза сумнівом, інтелектуально розвинена і така, що володіє своїми емоціями, людина, здатна приймати рішення, адекватні ситуації.

4. Він показав себе більш-менш успішним менеджером, заснувавши промоутерську фірму. У нього є здібності організатора та лідера.

5. Засновник і лідер «УДАРу» — це людина, яка багато років провела в

Західній Європі (найбільше в Німеччині), ймовірно, багато чого там навчилася і переконалася в перевагах європейського (чи навіть ширше — західного) способу життя над так званим євроазіатським («совковим» і «постсовковим»). Він зможе створити сильну команду і партію, яка реально — а не на словах і не на папері — функціонуватиме на демократичних

принципах. До нього вже приєдналися деякі політики, що викликають довіру у багатьох патріотично налаштованих громадян України. Віталія Кличка буде складно схилити до авторитаризму і до всіляких політичних та економічних міждержавних об'єднань, здатних загальмувати європейський розвиток України.

6. В.Кличко популярний як спортсмен, його поважають як за кордоном, так і в самій Україні.

7. З багатьох проблем В. Кличко та його партія займають помірковані позиції і тому можуть схилити на свій бік виборців у всіх регіонах України і таким чином зможуть згуртувати країну.

Отже, сила кулаків Віталія і його джеби для мене (і, сподіваюся, для багатьох інших, хто голосував за нього) значення практично не мали. Якби він був багаторічним чемпіоном світу не з боксу, а, скажімо, зі стрибків у висоту чи з шахів, то всі перелічені вище аргументи продовжували б діяти і на минулих парламентських виборах я все одно голосував би за «УДАР».

Найменше мені як виборцеві, що віддав свій голос за цю політичну силу, хотілося б, щоб Віталій виконував у Раді функції парламентського жандарма чи «добровільного народного дружинника». Чи не досить вже нашим парламентаріям ганьбити своїми побоїщами Україну, а інтелектуалам і інтелігентам — заохочувати їх до цього? Голосуючи за «УДАР», я зовсім не хотів, аби його лідер ходив по залу засідань і самим лише виглядом своїх кулаків приводив до тям «відморозків» і порушників Конституції. «Відморозків» має приводити до тям вся свідома частина суспільства у найрізноманітніший спосіб, зокрема й оголошуючи бойкот як їм, так і всім тим, хто їх заохочує — наприклад, постійно запрошуючи їх на всілякі шоу чи просуюючи їх у політичних партіях. У Німеччині на засідання бундестагу в ролі глядачів мають право прийти не лише пересічні громадяни країни, а й іноземці. Я сам, сидячи на гостьовій трибуні, спостерігав не лише за виступами депутатів, а й за реакцією школярів, що прийшли до парламенту всім класом. За тим, аби депутати поводитися гідно, стежить вся країна.

До речі, у нас вже є один політичний лідер, який завжди охоче і вмело розбирався з опонентами «по-чоловічому», тобто кулаками і, пригадую, навіть ногами. Великої користі Україні він не приніс. Тепер, кажуть, він взявся за інтелектуальне читання, і це вселяє певний оптимізм з приводу його політичного майбутнього після терміну ув'язнення. Його доля — це наочний приклад того, що політик має добре працювати головою, а не кулаками — чи то в Німеччині, Україні, чи навіть США, країні, де бокс — один з найулюбленіших видів спорту. Багато китайців займаються бойовими мистецтвами, уміють битися — я бачив це своїми очима — і цінують силу та спритність, проте Китай був врятований від казарменого соціалізму (чи загального хаосу) маленьким і непоказним Ден Сяопіном, людиною, яка не лише знала сама, що і як слід робити, а й уміла переконувати інших, — за допомогою інтелекту, а не кулаків.

Декому хотілося б, щоб Віталій Кличко нарешті втілював у собі віковичну мрію всіх українських ледарів. Нашому ледареві страшенно кортить знайти такого лідера (гетьмана чи президента), який сам, ударами кулаків (чи погрозою їх застосування) змусить депутатів голосувати лише за себе, втягне Україну в ЄС (або ТС), змусить уряд і підприємців відмовитися від корупції і підвищити зарплати та пенсії; який, погрожуючи застосувати джеб правою і подальший хук лівою, змусить усіх норовливих розмовляти українською мовою (чи, навпаки, російською) тощо, тобто за допомогою кулака чи погроз його застосування виконає ту роботу, яку має робити все громадянське суспільство. Не вдається.

Слід зазначити, що перше ж застосування Віталієм своїх кулаків надасть його політичним опонентам моральне право також застосувати щодо нього фізичні форми впливу, наприклад, вдарити ззаду по голові стільцем чи ще чимось твердим. У Партії регіонів є чудові фахівці в цій галузі, які пройшли гарну школу в різних неформальних об'єднаннях. Загалом, переведення дискусії з інтелектуально розвиненішим опонентом у скандальну лайку чи у фізичне протистояння (часто-густо в примітивній мордобій) — це давній прийом володарів слабшого інтелекту і нижчого рівня культурного розвитку. Тому Віталія Кличка неодмінно провокуватимуть. Можна з упевненістю передбачити, що всі його політичні супротивники —

явні й приховані — з нетерпінням чекають, коли він зірветься і «вріже» своїм кулаком. Можна собі уявити, який галас після цього здійнуть усі його опоненти — і у владі, і в опозиції. Звичайно, в житті інколи трапляються ситуації, коли чоловік просто зобов'язаний застосувати силу щодо негідника і покидька, проте політик такого рівня, як Віталій Кличко — керівник парламентської фракції і ймовірний кандидат у президенти, — має сім разів відміряти, перш ніж один раз врізати кулаком чи просто підняти його «із погрозою застосування».

Б'ються депутати, як правило, в тих країнах, де демократія є новацією, запозиченням в інших (у Південній Кореї, Японії, колишніх країнах соцтабору тощо). Водночас можна з упевненістю передбачити, що за допомогою рукоприкладства в жодному сучасному парламенті жодну проблему успішно вирішено не було.

До речі, уважні спостерігачі зазначили, що коли Рада голосувала пакетом за призначення комітетів і різних «начальників», серед яких були і свободівці, то зазвичай дуже принципові націоналісти раптом «засоромилися» простежити за тим, аби депутати від ПР голосували лише за себе особисто. То, можливо, депутати від ПР знову за звичкою голосують за відсутніх, саме тому що знають: у Верховній Раді принципові борці за дотримання Конституції і прав народу дуже швидко звикають до гарного життя і втрачають бойовий запал, тобто елементарно продаються і купуються? І справа тут зовсім не у «млявості» кулаків Віталія Кличка і його фракції?

Занепокоєння у деяких виборців, що голосували за «УДАР», викликають зовсім інші речі.

Впадає у вічі, що в партії немає чітко розробленої програми з усіх больових питань українського суспільства. Або її лідер погано обізнаний з цією програмою, або він не навчився чітко, зрозуміло і політично грамотно висловлювати свої думки. Наприклад, його висловлювання про те, що не можна змушувати людину розмовляти іншою мовою, дало привід деяким представникам «Об'єднаної опозиції» звинуватити його в підіграванні регіоналам, а більш політично підкутим представникам «УДАРу» довелося роз'яснювати слова свого лідера, тобто його поправляти. Загалом, той факт, що мовне питання нібито є лише тридцять першим у списку нагальних проблем українців — це слабкий аргумент. У розумінні багатьох громадян України питання мови — це питання як їхньої людської гідності, так і безпеки держави, і знаходити тут оптимальне рішення все одно доведеться.

Цілком можливо, що саме за допомогою невизначеності і нечіткості позицій (як і за допомогою спортивної репутації Віталія Кличка) «УДАР» хоче ще більш розширити свою політичну присутність як в територіальному плані, так і в різних соціальних, культурних та інших групах населення. Але таким чином можна й програти. Надто тривала невизначеність дратує і відлякує. Набагато надійніший шлях — це чітке формулювання шляху розв'язання проблем, але такого рішення, яке влаштовувало б якомога більшу кількість громадян України.

На жаль, все ще помітно, що Віталю Кличку бракує гарної політичної «школи».

Хотілося б частіше бачити, чути й читати більше інших представників партії «УДАР», тобто бачити команду, здатну реформувати країну.

Створюється враження, що в «УДАРі» після завершення виборів і недоотримання очікуваних відсотків не зробили серйозного аналізу помилок і не намітили шляху їх усунення. Час на усунення помилок є, але він минає швидко.

«УДАР» та його лідер мають своєчасно розвіювати сумніви виборців, інакше на майбутніх виборах вони, як передбачає С. Грабовський у своїй статті, справді можуть не дорахуватися тих голосів, на які розраховують.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/politika/chi-potribni-dzhebi-ta-huki-vitaliya-klichka-v-parlamenti>

Янукович прагне стримувати «молодь» у Кабміні *Журнал "Український тиждень"*

Розглядаючи проекти законів, котрими українців у новому році зібралися ошчасливити як партія влади, так і опозиція, Тиждень.ua звернув увагу на законопроект про зміни до закону про Кабмін, зареєстрований у Верховній Раді 10 січня.

Зокрема, в законопроекті сказано, що саме Президент визначає сферу діяльності першого віце-прем'єр-міністра та віце-прем'єрів, котрі не очолюють міністерств. І він же, тобто президент, регламентує порядок взаємовідносин цих урядовців з іншими відомствами – тобто одну з ключових речей у світі державної служби.

З притаманною йому повагою до права, Віктор Янукович не чекав перетворення законопроекту 1207 на повноцінний закон. Достеменно відомо, що саме Президент у грудні наказав посунути від реальної влади нинішніх віце-прем'єрів Костянтина Грищенка та Юрія Бойка.

Раніше обидва очолювали міністерства (МЗС та Мінпаливенерго), причому Бойко лишився ще й віце-прем'єром, тобто заступником Миколи Азарова. Але приналежність до «групи Фірташа» вартувала обом влади над реальними управлінськими апаратами і реальними ж бюджетами, котрими ці апарати розпоряджаються. А ще один віце, Борис Колесніков, взагалі «пролетів» повз парламент.

Усі ці рішення, повторілось, прийняв (або принаймні «освятив») сам Янукович. Та ось тепер йому знадобився не тільки неформальний, але й офіційний контроль над віце-прем'єрами.

Це добре вкладається в логіку наступу Сім'ї на позиції «своїх» же олігархів та «старих донецьких». Такий наступ здійснюється руками «молодої гвардії», пов'язаної зі старшим сином президента Олександром. Преса неодноразово наголошувала, що призначення першим віце-прем'єр-міністром Сергія Арбузова, котрий перед тим очолював Національний банк, є одним з головних ходів «молодогвардійців» у цій шаховій партії.

Отримавши законні повноваження від Гаранта, Арбузов міг би менше зважати на все ще чинного прем'єр-міністра Миколу Азарова. З іншого боку, «молодий та ранній» Арбузов лишився б у межах, відведених йому «мудрим» Януковичем. Це, звісно, стосується й інших віце-прем'єрів, хто б ними не був.

Щоправда, це було б не дуже законно. Адже ще 10 квітня 2003 року Конституційний суд України постановив, що президент при виконанні своїх обов'язків має право лише на дії, дозволені Конституцією. Надавати повноваження віце-прем'єрам Конституція Януковичу не дозволяє. Тим не менше, законопроект про це є.

Але цим усі цікавинки зазначеного проекту далеко не обмежуються. Ще один важливий його момент – регламентація роботи міністра кабінету міністрів. Ця посада була ліквідована в рамках «адмінреформи», проведеної указом Януковича під самісіньке завершення 2010 року. Тоді це подавалось як великий крок у напрямку демократизації, ефективності влади та скорочення чиновницьких лав.

Тепер усе виявилось навпаки. В новому Кабміні без міністра кабміну – нікуди. На цю посаду Віктор Янукович призначив 37-річну Олену Лукаш.

Професійний юрист, пані Лукаш неодноразово доводила свою відданість Вікторіві Федоровичу. Вона захищала його інтереси у Верховному суді після фальсифікованих виборів 2004 року. А на президентських виборах-2010, подекують, за три дні забезпечила панові Януковичу прописку на Оболонський набережній, оскільки голосувати в Печерському районі Києва, як раніше, Віктор Федорович чомусь категорично не схотів. (До речі, на Оболоні ж мешканець «Межигір'я» Янукович голосував і на останніх парламентських виборах – дільниця № 800488).

Сестра пані Лукаш Тетяна має не менший хист до державних справ – вона плідно працює секретарем Центрвиборчкому. А чоловік Григорій Льяшов з червня 2010 року очолює Службу зовнішньої розвідки України.

Уже 24 грудня минулого року Віктор Янукович своїм Указом № 752 надав Олені Лукаш надзвичайно серйозних апаратних повноважень. За цим указом вона як міністр Кабміну:

- а) готує проект порядку денного засідання уряду,
- б) подає главі уряду на підпис та візування будь-які нормативні акти, що цього потребують,
- в) доповідає президентові про цілу низку аспектів діяльності уряду,
- г) «узгоджує» працевлаштування, звільнення та рівень зарплат співробітників Секретаріату Кабміну.

Інакше кажучи – «государеве око». І водночас – далекосяжна президентська рука. Як стверджують поінформовані джерела, головна місія міністра Лукаш в уряді – контролювати, щоб жоден з урядовців не провів якогось рішення поза інтереси Сім'ї. Звичайно, завжди можна припустити, що це говорять заздрісники, вражені карколомною кар'єрою Олени Леонідівни.

Та повернімося до змін до закону про Кабмін. З одного боку, це свідчить про посилення апаратної, ба більше, державної ваги цієї фігури. Але не все так просто.

Дійсно, документ узаконює низку функцій Лукаш, уже наданих їй указом Януковича. Наприклад, робить її єдиним «передатковим вузлом» інформації між Адміністрацією Президента й Кабміном. Понад те. Законопроект де-факто дає Лукаш право призначати, звільняти та навіть встановлювати зарплатню співробітників персональних «секретаріатів» інших членів уряду, включаючи прем'єра. Досвідчені державні службовці знають: вагу такого важеля переоцінити неможливо. При цьому міністр без портфеля, як іще називають міністра кабміну, не залежить від глави уряду.

Але, з іншого боку, цілком і повністю залежить від Президента. Призначає міністра Президент. Звільняє теж Президент – причому коли завгодно. Положення про міністра кабміну (тобто рамки його повноважень) затверджує, знову ж таки, Президент. І Президент же призначає цьому міністрові заступників. Цікаво, що кількість таких заступників у законопроекті не обмежена. Цікаво також, що ці заступники затверджуються геть уже в обхід решти уряду...

Як зауважило в своєму аналізі законопроекту 1207 Головне науково-експертне управління Верховної Ради, це точнісінько так само суперечить Конституції, як і «право» президента визначати повноваження членів уряду в обхід законодавства.

Усе це означає, що Янукович хоче, аби віддана йому особа контролювала уряд «знизу», і для цього готовий піти на будь-які розбухання чиновницького апарату. Як і на потенційні порушення Конституції. Але водночас хоче персонально, чи через свою адміністрацію, контролювати саму цю особу, котра контролюватиме Кабмін. Зокрема – призначаючи її заступників.

Як усі ці зусилля з переписування й пере-пере-переписування законів під конкретних осіб сприятимуть «покращенню» - питання риторичне. Питання ж, яке нині турбує багатьох чиновників Кабміну – для чого усі ці пертурбації? Чи справді Янукович намагається обмежити не стільки вірного й слухняного Азарова, скільки інших міністрів? Й чи можна вважати Олену Лукаш якимось «тіньовим кардиналом» Кабміну?

Джерела припускають, що ні. Обмежувати Азарова для Януковича сенсу немає, як і немає сенсу надавати завеликої ваги пані міністру, котрій в цій статті приділено стільки уваги. Цілком припустимо, що справа якраз у іншому: у встановленні контролю над майбутнім урядом Арбузова.

Віктор Янукович сам «молодий, та ранній», і, напевне, уявляє, як небезпечно давати забагато волі подібним юним (відносно) талантам. Тим паче, навряд чи його захват викликає пан Арбузов зі своїми скандальними обмеженнями на валютному ринку, величезними амбіціями та ще більшим сибаритством. Поки що президент, здається, не заперечує проти друзів свого сина. Але довіряти їм усе, нажите тяжкою президентською працею, не готовий.

<http://tyzhden.ua/Politics/69857>

Шумно, як у лікарні *Тарас Закусило, "Україна молода"*

Учора під харківською лікарнею «Укрзалізниці» було шумно. Прибічники ув'язненої екс-Прем'єрки прийшли сюди підтримати Юлію, яка вимагає від пенітенціарної служби припинити відеонагляд в її палаті, відсторонити від такого нагляду чоловіків, припинити принизливі обшуки та забезпечити законне право на телефонні дзвінки. Мітингарів було всього кілька десятків, проте їх швидко «збадьорила» група підтримки влади — до лікарні підтягнулися люди з прапорами Партії регіонів. За оцінками колишнього «губернатора» Харківщини, а віднедавна народного депутата Арсена Авакова, було їх близько двохсот, і попри запевнення, що «самі прийшли», «регіоналів» підвозили організовано, на автобусах. Також, як повідомив учора вранці Аваков «Українській правді», на територію лікарні в'їхав автобус із бійцями «Беркута».

На щастя, ніяких ексцесів не сталося — мітингарі з різних таборів обмінялися образливими фразами і до другої години дня розійшлися. На майданчику протесту залишилися лише кілька десятків найстійкіших прихильників Тимошенко. А от у самій лікарні, на знак жіночої солідарності, зайняли позиції і не здавали їх (принаймні станом на вчорашній вечір) троє народних депутатів. Теж жінки. Саме вони допомогли знов привернути увагу суспільства до умов утримання Юлії Тимошенко.

Олександра Кужель, Людмила Денісова та Тетяна Слюз ще у вівторок увечері прибули в лікарню, щоб підтримати акцію громадянської непокори, яку оголосила нещодавно Юлія Тимошенко. Разом із жіноцтвом до шпиталю «Укрзалізниці» приїхали і Аваков та ще група людей. Аваков, за його ж словами, хотів лише ознайомитися, в яких умовах утримують Юлію Володимирівну. Такий карнавал гостей вельми обурило головлікаря Михайла Афанасьєва. «Я шокований безтактністю народних депутатів, — пояснив він кореспонденту агенції «Інтерфакс–Україна». — Приміщення, де зараз перебувають народні депутати і куди намагається провести журналістів у супроводі людей спортивної статури Арсен Аваков, — це реанімаційний блок. Тут знаходяться пацієнти у важкому стані. І вони не повинні стати жертвами політичних акцій». Відтак головлікаря вигнав прибульців. Але не всіх. Жінки–депутатки таки були більш наполегливими, ніж пан Афанасьєв. Отак і переночували.

Усю ніч опозиційні депутатки провели разом з ув'язненою у кімнаті, яка слугує для зустрічі з адвокатами. Учора вранці начальник Качанівської виправної колонії Ігор Колпащиков на брифінгу в Харкові прозвітував, що в тій кімнаті встановлено ліжко, депутаткам були видані ковдри та постільна білизна. «У них була можливість виходити в туалет, у них була можливість вживати їжу, ніхто їх не обмежував», — сказав Колпащиков.

Солідарні жінки не збираються відступатися, аж доки влада не вплине на керівництво колонії й не виконає вимоги Тимошенко. Проте в Державній пенітенціарній службі наполягають: їхнє перебування в лікарні «Укрзалізниці», яка давно перетворилася на «режимний об'єкт», незаконне. На цьому наголошує й Ігор Колпащиков. «Ми проводимо з ними профілактичні бесіди». Проте охоронці тюрем не будуть багато часу витрачати на балачки і планують позиватися з «загарбниками». «У нас є законодавчо правильний засіб — звернутися до суду. Ми готуємо документи», — цитує керівника Качанівської колонії.

Тим часом підхопила прапор акції і «Батьківщина». Принаймні через свою прес-службу партія пообіцяла масові акції непокори, якщо влада не виконає справедливих вимог Тимошенко.

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2209/180/78655/>

Депутаты ушли на больничный *Мария Коротаева, "Коммерсантъ" (Украина)*

Ночь со среды на четверг народные депутаты Александра Кужель, Людмила Денисова и Татьяна Слюз провели в комнате для встреч с адвокатами, расположенной на территории больницы, где проходят лечение осужденные Качановской женской исправительной колонии.

"Юлия Тимошенко сначала находилась с депутатами, а затем отправилась спать в душевую комнату", — сообщил утром главный врач больницы "Укрзалізниця" Михаил Афанасьев. "По их просьбе им были выданы одеяла и постельные принадлежности. Еда находится в соседней комнате, и по их просьбе медсестра ее сразу же доставляет", — заверил журналистов начальник Качановской колонии Игорь Колпашиков.

Напомним, 8 января Юлия Тимошенко отказалась находиться в своей палате и объявила акцию гражданского неповиновения. Требования экс-премьера заключаются в следующем: снять видеонаблюдение в больничной палате, не допускать в ее палату мужской конвой, а также разрешить свободно пользоваться телефоном. Состоявшиеся 14-15 января переговоры народных депутатов с руководством колонии о выполнении этих требований не принесли результатов.

Вчера политические соратники экс-премьера пригрозили сотрудникам Государственной пенитенциарной службы организовать акции гражданского неповиновения по всей стране в случае, если требования госпожи Тимошенко не будут удовлетворены. "Выполнение этих условий должно распространяться не только на Юлию Тимошенко, но и на всех женщин-заключенных", — говорилось в сообщении пресс-службы партии "Батьківщина". Ответные действия пенитенциарной службы оказались прямо противоположны требованиям оппозиции. Заместитель начальника управления ГПС в Харьковской области Андрей Лапинский сообщил о том, что принято решение установить камеры видеонаблюдения во всех шести больницах области, где проходят лечение осужденные. "Видеокамеры появятся и в жилых помещениях Качановской колонии", — добавил Лапинский.

Днем конфликт из стен больницы перешел на улицу. К 13.30 у здания клиники собралось около 300 оппонентов Тимошенко и несколько десятков ее сторонников. Организаторы более массовой акции раздали людям плакаты "Нет бестактности нардепов", "Не мешайте врачам работать", "Юля! Другим пациентам нужен покой!"...

Против акции народных депутатов в лечебном учреждении высказались и врачи. "Больница превратилась в арену политических разборок, а мы стали заложниками этой ситуации", — заявил журналистам председатель профкома медучреждения Игорь Харченко.

Вечером народный депутат Арсен Аваков ("Батьківщина") сообщил журналистам, что акция неповиновения Юлии Тимошенко и ее соратниц продолжится. "Женщины-депутаты сегодня ночью остаются с Юлией Тимошенко. Мы так и будем добиваться выполнения наших требований", — заявил он.

В ГПС признали, что сами не могут справиться с проблемой. "Женщинам, которые прибыли на свидание с Юлией Тимошенко, было указано, что они нарушают нормы законодательства тем, что продолжают оставаться на территории больницы", — сообщил помощник главы ГПС Игорь Андрушко. "У нас есть последнее средство — обратиться в суд. Документы мы уже готовим", — заявил Игорь Колпашиков.

<http://www.kommersant.ua/doc/2106810>

Інтернет-ЗМІ

Поможет ли Тимошенко «женский бунт»

Глазред

В Украине, похоже, появилась новая форма политического давления – «женский бунт». Оппозиционные народные избранницы Александра Кужель, Татьяна Слюз и Людмила Денисова, в среду, 16 января, навестившие Тимошенко в Харьковской больнице, не пожелали покидать Юлию Владимировну и остались в медучреждении на ночь. Насколько хватит этих решительных женщин – другой вопрос. Но, как бы там ни было, они привнесли в акцию неповиновения Тимошенко некий драйв.

«Верить нельзя никому»

Вот уже девятый день информационная пауза в политической жизни страны заполняется постоянными новостийными вливаниями из харьковской обители VIP-узницы. А вот ясности, что же там на самом деле происходит, как не было, так и нет. Есть ли у Тимошенко в душе видеокамера, или нет? Сидит ли возле ее изголовья здоровенный детина, или ее охраняют женщины-часовые? Также не совсем понятно, где и как она ночует – спит на топчане или в коридоре, сидя на ходунках? Заботливые тюремщики уверяют, что не в коридоре, а в комнате со всеми бытовыми удобствами – душевой кабиной, медицинским топчаном, постельным бельем...

Кому верить в этой ситуации? Депутатам или сотрудникам пенитенциарной системы?

«В славянских государствах уже в течение долгих столетий не принято верить тюремщикам. Вот в чем проблема, - рассуждает политолог Виктор Небоженко. - Даже если кто-то из тюремщиков выйдет и скажет, что Тимошенко подписала признательные показания, никто не поверит. У нас нет объективной информации о том, что происходит в тюрьме».

А вот регионал Вадим Колесниченко абсолютно уверен в правдивости пенитенциариев. Все заявления Тимошенко он категорично назвал «бредом сивой кобылы».

«В биде у нее видеокамера или в унитазе? – вопрошает нардеп. - Этот бред нормальным людям уже надоел. Всем все прекрасно понятно. Задача только одна – быть в информационном поле. Думаю, к марту у нее появятся радиоактивные бешеные крысы, которые будут плевать на нее и вдвухать в ухо цианистый калий. Ее требования абсолютно ничем не мотивированы. Они мотивированы одним – ей не хочется сидеть в тюрьме. И второе – нужно постоянно быть в информационном поле. И тут придумываются разные поводы».

Политолог Вадим Карасев считает, что это вопрос не веры, а политических симпатий. «Ни одной стороне нельзя верить. Мы не можем верить власти, потому что мы априори власти не верим. Но мы до конца не можем верить всем депутатам, потому что у них свои политические интересы, свой политический коридор. Поэтому сейчас у нас такое полное политическое безверие».

«Вероятно, истина где-то посередине, - предполагает Владимир Фесенко. - То, что в этой истории есть элементы взаимных информационных войн, абсолютно очевидно. Для меня главный критерий проблемы - это утечки, то, что факты видеонаблюдения попадают в публичную сферу. И здесь уже неважно, ведут видеонаблюдение мужчины или женщины. Если это попадает в публичную сферу – все, приватность нарушается. Значит, это тоже элемент информационной войны против Тимошенко».

«Привезите журналистов!..»

Политолог Андрей Окара считает, что в этой ситуации оптимальным вариантом было бы создать журналистский пул и отправить его к Тимошенко.

«Если тюремщики говорят правду, было бы логично сделать самую простую акцию: привести независимых журналистов с видеокамерами и показать им палату Тимошенко. Показать им, что никаких видеокамер нет. И развеять таким образом всевозможные подозрения, что ее там пытаются, издеваются над ней».

«Откройте двери колонии, заведите туда журналистов, пусть посмотрят, и вопрос будет снят, - вторит ему Вадим Карасев. - И тогда мы действительно увидим, что есть на самом деле. Понятно, что будет показуха какая-то, но тем не менее...»

К слову, в среду поздно вечером Арсен Аваков попытался провести журналистов на 9 этаж больницы «Укрзалізниця», но безуспешно. Главврач Михаил Афанасьев заявил, что «шокирован бестактностью народных депутатов».

Отметим, что условия содержания норвежского террориста Андерса Брейвика были во всех подробностях изучены местными СМИ. А причастность Юлии Владимировны к убийству кого-либо пока не доказана, хотя, как говорится, еще не вечер, - Ренат Кузьмин не дремлет...

Многоцелевая акция

К чему приведет акция Тимошенко? Какой эффект она даст?

Очевидно, что для Юлии Тимошенко было очень важно прервать полузабытье, выйти из некоего информационного подземелья. Это задачу она, пожалуй, успешно решила. «Ей это удастся, но вряд ли удастся что-то большее», - прогнозирует Вадим Карасев.

«Ее акция была адресована и международному общественному мнению, - отмечает Владимир Фесенко. - Ведь до сих пор не подготовлено решение Европейского суда по правам человека. Думаю, нынешняя ситуация должна повлиять хотя бы эмоционально и на судей, и на общественное мнение».

Также, по мнению эксперта, демарш решил сразу несколько тактических задач. Во-первых, ей надо было перебить информационную кампанию против ключевых фигур в ее команде. Против тех людей, которые осуществляют связь Тимошенко с внешним миром (это и харьковский гомосексуальный скандал, и «Жужаликс».)

Во-вторых, таким образом блокируется проведение официальных действий по ЕЭСУ, Тимошенко отказывается идти в суд. А для нее выгодно затягивание процесса, чтобы приговор был вынесен после решения Европейского суда.

«Надо еще учитывать характер Тимошенко. Она человек, который не привык мириться с обстоятельствами. Ее политический стиль основан на конфликте, на борьбе. Она пытается бороться и, может быть, ошупью ищет разные способы, разные средства борьбы», - отмечает Фесенко.

Пустой арсенал

Впрочем, складывается впечатление, что «средств борьбы» в арсенале Юлии Владимировны уже практически не осталось. Она уже голодала, ночевала в коридоре... Что дальше?

«В известном смысле Тимошенко напоминает тех российских меньшевиков и эсеров, которые привыкли голодать при царском режиме, зная, что им сразу пойдут на уступки, - рассуждает публицист, политический аналитик Игорь Лосев. - Потом они, по старой памяти, попытались голодать в сталинских тюрьмах. Одним дали доголодать до логического конца, а других просто расстреляли. Тимошенко сегодня пытается вести себя как меньшевик и эсер в сталинской тюрьме. Но на эту публику это все абсолютно не действует. Ведь в чем смысл голодовок? Это апелляция к какой-то общечеловеческой совести своих тюремщиков. А тут не к чему апеллировать».

Политолог Кость Бондаренко считает, что самым разумным в ситуации Тимошенко было бы выступить с какой-то конструктивной программой.

«Программой, которая касалась бы не столько ее лично, сколько страны. Ей надо попытаться показать, что она остается политиком даже в заключении. Сейчас она действует достаточно истерично, не демонстрируя никакого конструктива».

Впрочем, еще неизвестно, как бы действовали уважаемые политологи на месте Тимошенко. Возможно, тут и нет никаких скрытых мотивов и многоходовых комбинаций. Возможно, это просто шаг отчаяния сильной женщины, которая осознает, что ей придется отсидеть до 2015 года, а может, и больше.

<http://www.glavred.info/archive/2013/01/18/125425-4.html>

Олег Тягныбок: «Хочу, чтобы украинцы были похожи на израильтян» Обозреватель

Эксклюзивное интервью с лидером ВО "Свобода" предоставлено Шимоном Бриманом, редактором по Израилю и СНГ газеты "Форум Daily" (США)

Январский Киев, корки льда даже возле Верховной Рады, порывистый ветер с Днепра. Напротив Национального банка вижу грозно-изящного льва у входа в подвал с кофейными ароматами.

Это кавьярня (кофейня) "Золотой дукат" - островок старого Львова в холодном пафосе столичного Киева. Где ещё общаться с львовянином Олегом Тягныбоком, как не здесь.

Спускаюсь по ступеням и погружаюсь в тепло и полумрак. Спрашиваю у милой официантки, можно ли занять отдельную VIP-комнату для общения с гостем тет-а-тет. Меня проводят в комнатку с ажурной железной дверью. Спрашивают: "Как мы узнаем вашего гостя, чтобы проводить его?" - "Моего гостя вы узнаете", - говорю я.

И действительно, все посетители кафетерия оборачиваются, когда в дверях появляется высокая фигура Олега Тягнибока – главного националиста Украины, лидера Всеукраинского объединения "Свобода". Под его началом – 37 депутатов Верховной Рады, победителей недавних выборов в октябре 2012 года. Его имя во Львове одобрительно звучит рядом со Степаном Бандерой, а в еврейских семьях от Донбасса до Карпат этой фамилией, я думаю, пугают детей.

У гостей кофейни совсем отваливаются челюсти, когда семитского типа брюнет в вязаной кипе жмет руку Тягнибоку. Мы заходим в приватную комнату. "Наша встреча – это просто мечта КГБ о "жидобандеровцах", - говорю я Тягнибоку, и первоначальный лёд общения начинает таять в общем смехе.

Вместе с лидером "Свободы" пришел и второй человек в партии - депутат Андрий Мохнык, заместитель главы "Свободы" по политическим вопросам. "Ого, два таких тяжеловеса против одного израильского журналиста", - думаю я. Рассказываю им, что украинский язык мне "привила" хорошая школьная учительница в Харькове.

Беру сразу быка за рога. Или за бок, как в данном случае. И включаю диктофон.

- *Откуда появился у "Свободы" имидж антисемитской организации?*

- Причина истерии вокруг так называемого антисемитизма "Свободы" - в успешно проведенной избирательной кампании и в появлении в Верховной Раде фракции в 37 человек, которые открыто называют себя украинскими националистами.

Стереотип националиста как кровожадного убийцы кардинально изменился. Национализм – просто любовь к своей семье, родине, земле, желание защищать свое. Национализм в нашем понимании не предусматривает ненависти к кому-то чужому. Мы за себя, а не против кого-то.

Еще один развенчанный миф – о том, что "Свобода" является партией исключительно региональной – Галицкой. На парламентских выборах в октябре 2012 года мы набрали более 5 процентов голосов в 18 областях Украины из 24-х, а 3 процента набрали в 23-х областях – и это было шоком для многих. "Есть черти с рогами - националисты, и если они придут к власти, то будет катастрофа", - так им было выгодно запугивать своих избирателей брендом "Свободы" и национализма.

И поэтому встал вопрос: как бить по основам имиджа "Свободы"? В первое же мое интервью после выборов первый же вопрос касался антисемитизма. Якобы вы такие. И в первый мой ответ я четко заявил: "Свобода" по своей идеологии и сути, и даже по своим действиям не является партией антисемитской, антироссийской, антиевропейской и ксенофобской. Мы – партия проукраинская. Остальное - инсинуации, перекручивание фактов и стремление втянуть "Свободу" в скандал.

- *Дипломаты Израиля тоже выражали опасения в связи с вашей победой на выборах..*

- Я, честно говоря, был глубоко поражен, услышав реакцию кое-кого из посольства Израиля об успехе "Свободы" на выборах. Я уважаю патриотические чувства граждан Израиля. Я восторгаюсь тем, как израильтяне умеют отстаивать свои интересы на своей территории и за её границами по всему миру. И, уважая патриотические чувства израильтян, я очень надеюсь, что представители этой страны будут уважать и наши чувства. Если они – патриоты, то и мы тоже. У вас в Кнессете, к какой бы партии не принадлежал депутат, но он относится к националистам..

- *Ну, это слишком сильно сказано, плюс-минус..*

- А в чем этот национализм? Любовь к своей земле, готовность жертвовать собой ради интересов своей нации. И всё. И поэтому, уважая чувства представителей Израиля, я очень бы хотел, чтобы они также с пониманием относились к нашим чувствам.

- Как Вы смотрите на перепалку из-за слова "жид"? Еврейская общественность просит из соображений добрососедства – использовать слово "еврей"..

- Ну, если еврейская общественность что-то просит – нет вопросов. Давайте сделаем круглые столы ученых-филологов, историков. Но, извините, – еврейская община нас просит наездами на нас?! Неквалифицированным выбиванием постановления Европарламента? Или абсолютно неграмотно сформулированным решением Центра Визентала? Это же в голову не укладывается – ставить нас в список всемирных антисемитов! Это уже не смешно. Поэтому, если еврейская общественность таким образом хочет просить, то, я думаю, это неправильно. Давайте садиться и говорить. Это не вопрос нас, политиков, а тема для ученых-филологов.

Я слово "жид" никогда в жизни не говорил за свои 44 года с целью обидеть представителей другой нации. Для меня это просто означает принадлежность к другой нации..

- То есть Вы воспринимает слово "жид" нейтрально..

- Да не то что нейтрально! А просто. Я же галичанин. Все мои родичи, знакомые, соседи так говорили – по-другому и быть не могло. Я уже не вхожу в филологические дискуссии об использовании этого слова в польском или словацком языках.

Этот вопрос вызвал бурю обсуждений в Интернете – и поднял бурю антисемитизма в Украине. А в принципе такого явления в стране нет.

Да у меня личных друзей много есть неукраинцев. В том числе представителей жидівской нации очень много, с которыми я учился в мединституте, в одной группе учился, с которыми я в армии служил, с которыми я учился на юридическом факультете. И что? И меня, моих товарищей, начинают обвинять. Да, бывают моменты на уровне анекдотов (о евреях). И тут вдруг поднять такую бучу?

Или у страха глаза велики, или это действительно тупо продуманный механизм для аккумуляции на себя денег на борьбу с не существующим антисемитизмом. Или это (страх перед) успехом "Свободы" и дальнейшей возможностью для нас получать другие перспективы – например, президентские выборы (2015 года) и другие моменты.

По скандалу с Мирошниченко - мы будем подавать в суд на газету "DailyMail", (которая приписала нам слова) о "грязной жидовке".

Вам легко будет понять, как человеку, который ориентируется в украинском и русском языках, такой момент. В украинском языке слово "жидівка" звучит по-другому, чем по-русски "жидовка". У нас вот была соседка, так она сама себя называла "жидівочка", "красыва жидівка". Само звучание более ласковое. А вот в русском языке "жидовка" звучит грубо. И именно в таком (украинском) смысле и написал Мирошниченко - это была реакция на интервью Милы Кунис, которая сама назвала себя еврейкой. И она не уважительно высказалась об Украине (американская киноактриса Мила Кунис рассказала, как ребенком сталкивалась в 1991 году в Черновцах с проявлениями антисемитизма – Ш.Б.). Мирошниченко только подтвердил это, он просто уточнил, что она - не украинка.

Кроме того, это было его общение в социальных сетях, Это что, было заявление партии? Хоть мы и не отрещиваемся от этого.

Не будем залазить в далекий 1991 год. Мы хорошо помним то время. Я знаю, как детей учили, что и как говорить в американском посольстве. А ей (Миле Кунис) тогда было семь лет. И кстати, тогда не только эмигрировали представители жидівской нации, а и украинцы, и русские - и все детей учили (как отвечать в посольстве США). Вот я себе не могу представить, какой такой антисемитизм был в 1991 году в Черновцах. Не могу себе представить, что именно в Черновцах был какой-то антисемитизм. Более того, да какие граффити могли быть в 1991 году? Да это каралось тогда. Я хорошо это помню. И я могу понять Мирошниченко в данной ситуации, а из этого сделали мировой скандал.

- Олег, Ваша риторика и заявления ряда активистов "Свободы" вызывают опасения своей резкостью..

- Мы никого не били, ни погромов не было, ни призывов к ним. Скажите, кто из наших призывал официально или неофициально, что украинцы выше евреев? Никогда вы такого не слышали и не могли слышать.

Тут идет не наша игра. Нас используют в роли пугала. И это выгодно многим – Партии регионов и коммунистам. Они говорят: "Европарламент высказался против "Свободы". А резолюция Европарламента на 90 процентов касалась плохого Януковича и плохой Партии регионов и того, что выборы были недемократичными. И тут встает болгарин и говорит слово "антисемитизм". Думаю, что большинство евродепутатов, как только это слышат, у них включается красная лампочка и они нажимают "за" резолюцию. И в результате в Украине рассказывают, что "Свобода" – антисемитская. А на самом деле это не соответствует нашей сути.

Это называется – перебить тему фальсификации выборов и переключить внимание. Сразу пошла движуха на всех ток-шоу. Но знаете, назвался грибом – лезь в борщ. Если мы вошли в высшую лигу украинской политики, значит тут такие правила. И все эти истории сделают нас сильнее. Когда тебя не справедливо в чем-то обвиняют, то мобилизуют нас.

- *Припоминая вашу риторику, я действительно вижу, что прямых призывов бить кого-то и призывов против евреев у вас нет, но есть фразы "на грани"..*

- Но заметьте, что грани мы не переходим!

- *Да, потому что вы уважаете Уголовный Кодекс..*

- (смеется) Это правильно. И это так!

- *Но меня как израильтянина шокировала публичная лекция Юрия Михальчишина во Львове, где ваш будущий депутат одобрял террористические методы ХАМАСа против Израиля и позитивно отзывался о Холокосте..*

Мохнык:

- Лекция была. Он говорил о деятельности ХАМАСа как политолог, кандидат политических наук. Его тема исследований - трансформация политических движений в политические силы и партии. Его диссертация построена на примерах НСДАП и партии Муссолини. Но есть современные движения, и он анализирует их. А цитаты о Холокосте не было..

- *Как же не было, если он называл это "светлым периодом истории Европы"?.*

Тягныбок:

- Надо было привести сюда Михальчишина, чтобы он отвечал. Но смотрите: есть политическая партия и её линия, её официальные документы. А есть Юрко Михальчишин – ученый, член организации, их у нас 20 тысяч. Официальная линия "Свободы" не была, ни есть и не будет ни ксенофобской, ни антисемитской, ни антироссийской. Я в этом вас уверяю. Вы никогда не увидите никаких заявлений и законопроектов об этом. Это всё грязные инсинуации.

- *С точки зрения Израиля, мы читаем Михальчишина и у нас складывается мнение, что этот человек полностью поддерживает террористические действия той организации, которая нас убивает..*

- А давайте переведем: а с точки зрения Украины, почему Израиль не признает Голодомор актом геноцида? Так что я могу вашими словами сказать – у нас, у украинцев, складывается мнение и так далее. Но я так не говорю. Если мы люди 21-го века и хотим строить наши нормальные отношения, то давайте их нормально строить.

- *То есть Вы готовы строить добрые отношения с евреями?*

- Мы готовы со всеми. Есть в государстве Украина по переписи представители около 100 разных наций. Наша партийная линия: все живущие в Украине должны быть патриотами Украины независимо от национальной принадлежности. Мы все граждане и строим наш украинский большой дом. Конечно, есть представители национального большинства, титульная нация – надеюсь, вы не пугаетесь этого политологического термина. Так же и в Израиле титульная нация одна, а в России - другая. И есть правила и обязанности национального большинства и национального меньшинства.

Помешиваю остывающий кофе в чашке и прокручиваю в голове цитату из интервью пятого номера в парламентском списке "Свободы" - профессора-юриста Киевского Национального университета Александра Шевченко. Вот дословно его слова в сентябре 2012 года: "По переписи, украинцев в Украине проживает 78%, ... поэтому мы будем делить по этой пропорции: 78% всех прибылей – украинцам, 22% – представителям других национальностей. Мы можем позволить собственнику получать больший процент прибыли – например, 3 или даже 10 процентов. Но это должно зависеть от того, является ли он хорошим менеджером, или "пустышкой", паразитом, который сидит в Швейцарии, не осуществляет управление производством, а только его "стрижет" и вывозит из Украины тот капитал, который мог бы идти на наше развитие".

Снова спрашиваю Олега Тягныбока. Вы гарантируете нацменьшинствам их права, включая имущественные?

- Конечно.

- Но похоже, что, когда вы говорите об олигархах, то вы в первую очередь намекаете на еврейских олигархов...

Мохнык: – Мы намекаем на олигархов.

Тягныбок: – Смотрите, вы постоянно перекручиваете..

- Я говорю, как чувствую...

– Ну значит неправильно, что вы так чувствуете. Когда мы говорим об олигархах, то мы говорим об олигархах. Но если вы так ставите вопрос, то хорошо: скажите, а кто из олигархов является представителями какой нации?

Мохнык: – И кто самые богатые люди Украины?..

Тягныбок (перебивая Мохныка): - ..Но мы об этом не говорим. Второй момент: а офицерский состав НКВД? А 1937 год? Но это исторические факты – давайте это оставим историкам. Почему же нас обвиняют не за действия, а за мысли?

- За возможные мысли..

Мохнык: - Да, это как у Оруэлла – "мыслепреступление". Сегодня олигархи выводят деньги за границу, не платя налоги. Кипр, офшоры и т.д. И когда жалуются, что не хватает денег на социальную защиту граждан, то надо просто заплатить налоги. Тот же Тигипко продал свой банк почти за миллиард долларов и не внес в бюджет ни копейки. А был министром социальной политики и жаловался, что не хватает денег. С другой стороны - монополизация, которая буквально душит украинскую экономику. То есть, когда Ахметов монополизировал энергетическую отрасль, Фирташ – газовую отрасль.

- Иногда я встречаю в еврейских кругах такое понимание вашей позиции: "украинцы – главная нация, поэтому давайте всё имущество, ресурсы и активы отберем у евреев и отдадим украинцам".

Мохнык: - Нет у нас такого. Мы на днях подаем проект закона о ликвидации частных монополий. Там есть добровольно-принудительные методы. Олигарху - монополисту в конкретной отрасли, дают определенное время избавиться от излишков своих активов. Но не связанным с ним структурам, а просто на рынке. Если он не делает этого, то государство уже принудительно продает эти активы, а ему возвращает по той номинальной цене, по которой он их раньше приобрел..

- Но купил он их в 90-е годы за "три копейки"...

- Правильно! Но мы даем добровольные варианты. Потому что монополии душат экономику.

Тягныбок:

- Сформулирую иначе: никакой наш экономический законопроект не связан с этнической принадлежностью. Ну, в конце концов, мы же не в средние века живем.

Что "Свобода" дает евреям

Тягныбок: - Нас просто делают "козлами отпущения", а мы не хотим ими быть. Мы вообще не акцентируем эти вопросы, а в Сети их поднимают. И к нам приходят новые люди. Фактически, таким тупыми обвинениями нас постоянно подталкивают к конкретным действиям.

Вы же не чувствуете, что я оправдываюсь? Мы просто доверительно говорим. Более того, я не могу вам сказать одно, а завтра сделать другое. Я все равно знаю, как мы будем действовать. И все эти скандалы белыми нитками шиты. Если вскроются их заказчики – ох, кому-то в политике не поздоровится.

- Во Львове у Вас есть контакты с еврейской общиной?

- Наша фракция в горсовете Львова голосовала в 2011 году за создание отдела иудаизма в Музее религии на ул.Братьев Рогатинских. Следующее голосование для еврейской общины - по ул.Федорова, 28-29, где была синагога. Ну, холера ясна, мы голосуем, мы разрешаем, мы не то что не забираем – мы даем имущество, а нас обвиняют и дают пятое место в рейтинге антисемитов!

Мохнык: – Отмечу, что в Львовском горсовете только "Свобода" и принимает решения, у нас там 55 из 90 мест. Без нас ничего не делается.

- Кстати, "Свобода" может и реально помочь евреям – вернуть общине 700 свитков Торы, которые удерживаются Госкомархивом Украины. Их в 1920-е годы коммунисты вывезли из синагог, а теперь не возвращают. Это был бы хороший жест с вашей стороны.

Тягныбок: Мы-то можем жест сделать. Можно обсуждать жест на жест.

Мохнык: – Мы вообще за открытие всех архивов, за свободный доступ всех граждан и снятие секретов несуществующего государства СССР. Ваш вопрос (о свитках Торы) тоже можно обсуждать. Для нас стоят одни вопросы, для вас – другие. Мы можем просто и не знать о проблемах друг друга. Для этого и нужно сесть и обсуждать эти вопросы.

Кстати, вы заметили, что все скандалы против нас идут по линии медиа, а не по судебной линии, т.к. там нет перспектив. Ни в программе, ни в документах, ни в заявлениях ничего нет. Если кто-то хочет остановить "разжигание межнациональной розни", ну так есть юридический механизм через суд. Но есть только диффамации через медиа.

- Вы успели напугать евреев. Мой знакомый - киевский еврей, который ходит с Вами в один бассейн, теперь опасается плавать вместе..

- Ага, конечно, боится, что утопят его (смеется). Вот так на дорожке бассейна встретились, раз проплыли, посмотрели недоверчиво, два проплыли...

- В Израиле шутят, что "Свобода" нам делает "большое" дело: вы так пугаете евреев, что они уезжают в Израиль, то есть Вы занимаетесь сионистской деятельностью..

- Если кто-то и бежит из Украины, то не из-за "Свободы", не от преследований по национальному признаку, а скорее от бандитских действий власти. Ну покажите мне хоть одного, что его преследуют украинцы! Типа, от антисемитизма бежит, якобы ему прохода не давали – не найдете такого.

Сравнивая с Европой, украинское общество гипертolerантно, даже слишком. И эта избыточная толерантность нам вредит, завтра будет создавать нам проблемы. Я бы очень хотел вести себя как израильтяне – законы нам надо такие, как у вас, принимать, учить людей, что надо любить свою нацию, свою родину и свой язык, плюс вопрос гражданства и вопрос возвращения тех, кто уехал.

- То есть Вы видите в Израиле образцы для Украины?

- Да еще как! Это не потому, что я вам даю интервью. Суть в том, что Израиль – один из мировых образцов того, как уметь защищать своё. По сути, мы такие же самые, как вы. Мы защищаем свое. Мы за себя, а не против кого-то. Любые наши действия направлены на защиту всего украинского, но не в ущерб какой-либо другой нации.

- Вы были в Израиле?

- Нікогда. Думаю, що мене уже тудя не пустят...Хочу подчеркнуть: ми с глубоким уваженіем относимся к вашим патріотическим чувствям. И мы очень бы хотели, чтобы и вы с уваженіем относились к нашим чувствям. Всё есть в мерах и рамках. И эти рамки мы нікогда не переступим. Мы современные люди и думаем о завтрашнем дне. И мы понимаем, что защитить интересы своей нации мы сможем только тогда, когда будем иметь реальное влияние и возможности. А сейчас нужно просто не поддаваться на провокации.

Среди критических замечаний в адрес "Свободы" за последние недели одним из самых острых было заявление от 3 января Всемирного Форума русскоязычного еврейства. Сейчас, после интервью с Олегом Тягныбоком, я обратился к президенту Всемирного Форума Александру Левину с просьбой прокомментировать новую и достаточно неожиданную позицию лидера "Свободы" по "еврейскому вопросу".

Александр Левин, который не только возглавляет Всемирный Форум русскоязычного еврейства, но и Киевскую еврейскую религиозную общину (Синагога Бродского), заявил следующее:

"Мы боролись и будем бороться с явными проявлениями антисемитизма. У еврейского народа и у Государства Израиль накоплен большой опыт реагирования на эти отвратительные явления. Если открытых антисемитов видно сразу, то замаскированные антисемиты остаются часто без внимания. Поэтому мы продолжим мониторинг ситуации в Украине.

В то же время, мы надеемся, что эти позитивные слова Олега Тягныбока будут соответствовать и его действиям. Мы верим в то, что возможен диалог среди национально настроенных евреев и украинцев, который поможет взаимопониманию наших народов.

Вместе с Госдепартаментом США, Европарламентом и другими международными институциями мы ожидаем, что со стороны "Свободы" будут исходить только позитивные "месседжи", приводящие к дружбе и добрососедству между народами".

<http://obozrevatel.com/interview/86301-tyagnyibok-i-evrei-perezagruzka.htm>

"Унітазний скандал" у Верховній Раді *Сергій Лещенко, Українська правда*

У продовження публікації «Партія регіонів: у Верховну Раду - зі своїм унітазом»

Нове керівництво Верховної Ради не витримало випробування першим скандалом – щодо ремонтів, які влаштували в своїх кабінетах новообрані впливові депутати.

Особливого резонансу історія набула через бажання слуг народу обзавестися в своїх кабінетах персональними туалетами та душовими кабінами.

Чиновники парламенту вирішили діяти за принципом "відбрехатися", не озираючись на те, що неправдивість їх слів очевидна – і довести це надзвичайно просто.

Отже, після публікації "Української правди" Апарат Верховної Ради поширив заяву стосовно того "покращення", яке настане для деяких парламентарів внаслідок ремонту.

"Повідомляємо, що нині згідно із заявами Першого заступника Голови Верховної Ради України І.Г.Калетніка, Голови Комітету з питань бюджету Є.Б.Геллера, деяких інших народних депутатів, надано дозвіл на проведення косметичного ремонту у їх кабінетах - за їхні власні кошти.

При цьому зазначаємо, що будь-які ремонтні роботи щодо розширення кабінетів за рахунок інших службових приміщень, як про це йшлося у повідомленнях деяких ЗМІ, не проводяться".

Чиновники повідомляють відверту неправду від імені найвищого законодавчого органу держави. При цьому вражає, як легко їх у цьому можна викрити – і як вони затято це роблять, будучи впевненими у власній безкарності.

Загалом у парламенті ремонтні роботи відбуваються в кабінетах дев'яти депутатів. Ми будемо оперувати ремонтом, який роблять голові бюджетного комітету Євгену Геллеру та його

першому заступнику Сергієві Буряку, оскільки могли побачити масштаб робіт на власні очі, а також неофіційно перефотографувати документи, згідно з якими відбувається "покращення".

Отже, як стверджує апарат Ради, ремонти у них здійснюють косметичні. Водночас у документації щодо робіт в бюджетному комітеті прямо сказано – капітальний ремонт.

Більше того, досі на шостому поверсі бюджетного комітету висить план евакуації при пожежі, на якому стоїть підпис щойно призначеного завгоспа парламенту Івана Куцика. Цей план, у порівнянні з планом ремонту, дає дуже наглядну картину проведених робіт.

Тож як взагалі ремонт може бути названий "косметичним", коли було:

1. Демонтовано стіну між 613 та 614 кабінетами для збільшення кабінету Геллера.
2. Споруджено нову стіну в 613 кабінеті для відокремлення приймальні Геллера від кабінету.
3. Споруджено нові стіни для відокремлення санвузлу Геллера – в колишньому 615 кабінеті.
4. Пробито новий дверний отвір у опорній стіні для входу в приймальню Геллера.
5. Закладено цеглою наявний донедавна вхід до 614 кабінету.
6. Демонтовано стіну між 616 та 617 кімнатами для збільшення кабінету заступника Геллера Сергія Буряка.
7. Закладено вхід до 616 кабінету.
8. Споруджено стіну для відокремлення частини коридору – з метою створення приймальні Буряка.

Крім того, план ремонту передбачає появу індивідуального туалету з душем в кімнаті відпочинку голови бюджетного комітету регіонала Євгена Геллера.

Тож до місця майбутнього унітазу та душової kabіни в 615 кабінеті необхідно прокласти додаткові комунікації. При тому, що найближчий санвузол розташований метрах в 40 від цього місця.

При цьому чиновники не соромляться писати в прес-релізі, що "будь-які ремонтні роботи щодо розширення кабінетів за рахунок інших службових приміщень не проводяться". Це дуже легко спростувати співставленням двох планів - або фотографіями з ремонтного майданчику.

Тепер – про правовий бік справи. Керівник Апарату Верховної Ради Валентин Зайчук стверджує, що ремонтні роботи проводяться за власні кошти депутатів Геллера, Буряка, Калетніка тощо – "з дотриманням вимог чинного законодавства України".

Як відомо, закон "Про джерела фінансування органів державної влади" вимагає, що "органи державної влади здійснюють свою діяльність виключно за рахунок бюджетного фінансування в межах, передбачених Законом України про Державний бюджет України на відповідний рік".

Крім того, законом "Про засади запобігання і протидії корупції" накладено заборону на одержання органами державної влади послуг (в даному випадку - послуг з проведення ремонту), а також одержання майна (новозбудованих споруд в приміщенні бюджетного комітету Верховної Ради).

"Органам державної влади, органам місцевого самоврядування забороняється одержувати від фізичних, юридичних осіб безоплатно послуги та майно, крім випадків, передбачених законами або чинними міжнародними договорами України", - сказано в законі.

Згідно з Конституцією України, на органи державної влади та їх посадових осіб поширюється загальна вимога - вони зобов'язані діяти лише "на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України".

Тобто відносно посадових осіб діє принцип "дозволено тільки те, що записано в законі".

Водночас опитані "Українською правдою" юристи не змогли пригадати у вітчизняному правовому полі норми, що дають право Верховній Раді одержувати від фізичних або юридичних осіб безоплатно послуги та майно.

Якщо такі закони відомі апарату Верховної Ради, то чому вони їх вперто не називають? Може, все простіше – за наслідком ремонту регіонали тільки ініціюватимуть ці правові акти? І нехай закон не має зворотньої сили, Конституційний суд зробить тут виключення. Легалізувавши, нарешті, право депутата на персональний унітаз.

<http://www.pravda.com.ua/articles/2013/01/18/6981716/>

Нардеп из Одессы отдаст свою зарплату трем детским домам *Трасса Е-95*

Народный депутат Украины, одессит Игорь Марков намерен перечислять свою депутатскую зарплату в три детских дома Одессы.

И.Марков решил ежемесячно за всю свою каденцию перечислять свою заработную плату как народного депутата Украины в три интерната в Киевском районе — №34, №87 и детский дом-интернат для девочек.

Эти средства станут дополнением к госфинансированию и пойдут на приобретение медикаментов, а также улучшение материальной базы интернатов.

Как рассказал И.Марков: "Я для себя принял решение, что в такой сложной экономической ситуации в стране я не могу себе позволить получать от государства такую зарплату. Я на протяжении всей своей каденции, сколько у меня будет хватать сил, средств, возможностей, буду помогать нашим детдомам, помогать нашим старикам, и всё, что в моих силах, я буду для вас делать".

<http://trassae95.com/all/news/2013/01/18/nardep-iz-odessy-otdast-svoyu-zarplatu-trem-detskim-domam-5114.html>

Блоги

Арсен Аваков: Фото, видео: Силовики вышвырнули женщин-депутатов, находившихся с Тимошенко *pravda.com.ua*

Сегодня рано утром сотрудники спецподразделений милиции, применяя грубую физическую силу, выбросили из комнаты для свиданий женщин-депутатов от "Батькивщины" Александру Кужель, Татьяну Слюз и Людмилу Денисову.

Наших женщин депутатов с применением силы грубо вынесли из помещения в ЦКБ. У Слюз сердечный приступ.

Теперь понятно, почему вчера были отменены все рейсы самолетов из Киева в Харьков. Власти боялись, что депутаты смогут помешать проведению этих незаконных действия.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/avakov/50f92dd185ac3/>

Телебачення і радіомовлення

В больнице, где лежит Тимошенко, сегодня снова протестовали *Интер, Подробности*

Протестуют - все! Юлия Тимошенко, три женщины-нардепа и даже медики больницы, где лечат экс-премьера. Правда, у врачей другая причина - сегодня они выражали возмущение тем, что громкие акции мешают им работать. Впрочем, Александра Кужель, Людмила Денисова

и Татьяна Слюз - ведут себя тихо. Они в больнице уже вторые сутки. Обещают покинуть помещение только в том случае: если будут выполнены все требования вип-пациентки. Светлана Шекера продолжит.

Светлана ШЕКЕРА, корреспондент: Посиделки визитеров-депутатов с Юлией Тимошенко затянулись до утра. Затем экс-премьер удалась в душевую, где ночует последние 9 дней на топчане.

Арсен АВАКОВ, народный депутат Украины: Девушки-депутаты находятся в комнате для свиданий с адвокатом. Они находятся там и ждут выполнения условий, которые сформулированы. Состояние их нормальное.

Светлана ШЕКЕРА, корреспондент: Тюремщики говорят: с утра уговаривали женщин выйти из помещения, ведь отведенное для свидания время давно окончилось. Силовой вариант вывода - пока не рассматривают.

Игорь КОЛПАЩИКОВ, начальник Качановской колонии: У нас есть законодательно правильно, я думаю, последнее средство это обратиться в суд. Документы мы уже готовим. На сегодняшний день пока мы проводим профилактические беседы.

Светлана ШЕКЕРА, корреспондент: В полдень убеждать нардепов уйти, с плакатами "Надоело!" и " Не мешайте работать врачам!", к зданию больницы пришли неизвестные женщины. Им навстречу, с колячками, вышли сторонницы Тимошенко.

- Наша Юля хай жие! Дай їй, боже, здоров'я. Многая літа!

Но разговора не получилось - и плюшевое сердце летит в грязь.

В ответ на уличный шум в палате Юлии Тимошенко - зажглась свеча. А в холл больницы - вышли два десятка врачей. Это молчаливый протест, говорят они.

Юрий ФЕДОРОВ, завотделением реанимации: Вот мы постоим здесь молча, чтобы привлечь внимание всей страны на создавшуюся ситуацию в нашей больнице. Больные, выйдя из наркоза, пугаются, они не понимают, что происходит, потому что стоит грохот в дверь, и всякие выкрикивания. И мне нечего им объяснить.

Светлана ШЕКЕРА, корреспондент: Но ни пикеты, ни протесты не убедили депутатов уйти. Вместе с Юлией Тимошенко они будут ждать - пока выполнят все ее условия - уберут камеры видеонаблюдения, круглосуточный караул и установят телефон.

Янукович: Реформы буксуют из-за саботажа чиновников

Реформы буксуют из-за саботажа чиновников: такой вывод сделал Президент Виктор Янукович, проанализировав итоги прошлого года.

Сегодня он собрал на совещание министров, депутатов и экспертов, чтобы провести "работу над ошибками" и наметить планы на год нынешний. По данным Кабмина, хуже всего идут преобразования в ЖКХ, медицине и нефтегазовом комплексе. Виктор Янукович уверен: виной тому - непрофессионализм и безответственность чиновников как на местном уровне, так и в министерствах. Поэтому президент потребовал от премьер-министра более жестко руководить Кабмином и не стесняться делать кадровые выводы.

Виктор ЯНУКОВИЧ, президент Украины: Коли наші наміри, добрі наміри змінити життя на краще, завершуються навпаки - прийняттям рішень, які погіршують ситуацію, тому що виконавці безвідповідальні роблять цю справу і перетворюють її на негатив. За це треба карати. Як кажуть - що заважає поганим танцюристам - ми знаємо.

После "разбора полетов" Президент закрепил за каждым направлением реформ профильных министров и назвал главные задачи на следующий год. Прежде всего - это улучшение инвестиционного климата. Если сейчас Украина на 137-м месте в мире по легкости ведения бизнеса, то в следующем году - должна войти в первую сотню.

Украина стала председателем ОБСЕ

Украина начала председательство в ОБСЕ - Организации по безопасности и сотрудничеству в Европе. Формально председателем одной из крупнейших организаций по вопросам безопасности в мире страна стала еще 1 января, переняв эстафету у Ирландии. Но

торжественные мероприятия состоялись сегодня в Вене, где находится штаб-квартира организации. Их посетила Татьяна Логунова и узнала, что может принести Украине председательство в ОБСЕ.

Под сводами венского дворца выступает оркестр из Украины. В программе - народные колядки чередуются с произведения великих австрийских композиторов, это дань стране-хозяйке мероприятия.

За тем, чтобы музыканты играли слаженно и вступали вовремя, следит дирижер. Его работу в чем-то теперь предстоит выполнять и Украине. Киеву придется дирижировать политическим оркестром стран-членов ОБСЕ.

Татьяна ЛОГУНОВА, корреспондент: 57 флагов. Страны Европы, Северной Америки и Центральной Азии. Если в других организациях председательство переходит от одного государства к другому на основе ротации, то в ОБСЕ все по-другому. Страна сама подает заявку, которую либо утверждают, либо нет. Украина в ОБСЕ председательствует впервые.

Урегулирование конфликтов, экономическая безопасность, защита прав человека и мониторинг проведения выборов в разных странах - все это в сфере компетенции ОБСЕ. А страна-председатель не только курирует работу организации, но и становится своего рода посредником, который согласовывает и представляет позицию всех членов. Но в тоже время имеет право определить приоритеты деятельности. У Украины они таковы.

Леонид КОЖАРА, министр иностранных дел Украины: Передусім це стосується активізації процесу мирного врегулювання заморожених конфліктів, посилення ролі ОБСЄ в обговоренні безпекових питань. Ми також будемо звертати особливу увагу на питання скорочення озброєнь. Це одна з наших головних тем.

Кроме обязанностей, председательство в ОБСЕ - это еще и возможности. Многие эксперты говорят - этот год Киев может использовать, чтобы ускорить процесс подписания соглашения об ассоциации с Евросоюзом.

Ламберто ЗАНЬЕР, генеральный секретарь ОБСЕ: ОБСЕ - это платформа, это возможность донести свою позицию и достичь своих внешнеполитических целей, какими бы они ни были. Это возможность, которую Киев может использовать.

Чтобы использовать шанс у Киева есть год. А дипломаты уже шутят, что первые результаты председательства Украины в ОБСЕ уже видны. Сегодня в Вену, где находится штаб-квартиры организации, пришла настоящая украинская зима. Такого снегопада в Вене не было давно.

Президент розкритикував уряд за недостатні темпи впровадження реформ *УТ-1, Підсумки дня*

Реформи в Україні просуваються повільно. Президент розкритикував уряд за недостатні темпи впровадження змін у різних сферах життя.

На засіданні Комітету економічних реформ обговорили національний план дій на 2013-й рік і підбили підсумки минулого року. За словами Віктора Януковича, результати 2012-го його не надто втішають. Глава держави назвав "неприпустимим" те, що заплановані перетворення виконуються лише на третину. Зокрема, незадовільно працюють над реформуванням керівники середньої ланки міністерств, місцевих адміністрацій. Віктор Янукович наголосив: за потреби керівництво держави може вдатися і до звільнень. Нині ж важливо зосередитися на запланованих новаціях і скористатися світовим досвідом проведення реформ, певен Президент.

Віктор ЯНУКОВИЧ, Президент України: Якщо ви бачите, що є проблеми - треба шукати рецепти, як цю хворобу лічити. Якщо це кадрові питання - будь-ласка, кадрові. Адекватні, своєчасні скоординовані дії - вони повинні значно покращити рівень виконання тих рішень, виконання тих законів, які ми вже прийняли, і подальшого просування, імплементації вже прийнятих рішень у життя.

Микола АЗАРОВ, Прем'єр-міністр України: Не всі заходи були реалізовані в повному обсязі. Переважно тут були об'єктивні чинники як економічного, так і політичного характеру. Рік був виборним і політична складова ускладнила проведення через парламент окремих рішень. Разом із тим були і очевидні організаційні прорахунки. Деякі міністерства просто не змогли реалізувати такий обсяг задач, які на них були покладені.

Депутати-опозиціонери домоглися зустрічі з керівництвом ДПТС

5 канал, Час новин

Зустрічі із керівництвом Державної пенітенціарної служби домоглися представники опозиції. Про це 5 каналу повідомив народний депутат Андрій Шевченко. За його словами - вимагали від працівників пенітенціарників пояснення, чому досі не виконані вимоги Юлії Тимошенко щодо усунення відеонагляду в лікарні Укрзалізниці, а також щодо можливості експрем'єрки здійснювати телефонні дзвінки.

Андрій ШЕВЧЕНКО, народний депутат ВО "Батьківщина": "Ми зійшлись на необхідності зміни внутрішніх інструкцій тюремних, які суперечать закону. Це стосується права на вільні телефонні розмови. Мені здається, що ми трошки там прискорили цих тюремників у тому, щоб вони зараз почали змінювати свої внутрішні нормативні акти. Але вирішення питання по суті на даний момент немає. Ми почули розуміння, що у Тимошенко є гарантоване законом право на вільний телефонний доступ. Зараз питання – яким чином їй це право забезпечити".

Опозиція вимагає негайних зборів делегації ВРУ до ПАРЄ

Негайне засідання делегації ПАРЄ опозиція вимагає провести в Києві, а не в Страсбурзі. Із відповідним зверненням заступники опозиційних фракцій звернулися до голови Верховної Ради, Володимира Рибака.

Про таке на своїй сторінці у "Фейсбуці" повідомив нардеп Володимир Ар'єв. На думку опозиціонерів, депутати від Партії регіонів спеціально хочуть провести збори за кордоном, щоби позбавити заступників делегатів від опозиції законного права обирати керівництво делегації та розподіляти представництво в комітетах Парламентської асамблеї Ради Європи. Нагадаємо, сесія ПАРЄ запланована на 21 січня у Страсбурзі. Керівництво українського представництва в органі - досі не обране. Україна в ПАРЄ буде представлена 12-ма депутатами: 5-ма - від Партії регіонів, 3-ма - від "Батьківщини", по 1-му - від "УДАР", "Свободи" і комуністів, а також одним позафракційним.

Віктор Пинзеник: Арбузов і Колобов повернуться зі США без грошей для України

Радіо Ера-FM

Першому віце-прем'єр-міністру Сергію Арбузову та міністру фінансів Юрію Колобову не вдасться знайти у США інвесторів для України. Таку думку висловив народний депутат від фракції "УДАР", колишній міністр фінансів Віктор Пинзеник.

Віктор ПИНЗЕНИК, народний депутат України, фракція УДАР: "Якщо шукають, то вже немає перспективи. Бо якщо би в Україні були сприятливі інвестиційні умови, то і шукати не треба. В ручному режимі ви ніколи не назбираєте грошей, щоб достатньо інвестувати в Україну. Це робиться правильними діями, правильною політикою, формуванням правильного інвестиційного середовища".

Пинзеник наголосив, що за сприятливого інвестиційного клімату заощадження населення могли би стати значною підтримкою для економіки.

Віктор ПИНЗЕНИК, народний депутат України, фракція УДАР: "Якщо країна усуває ризики, то перш за все громадяни інвестують. Перші ризики - це фінансова стабільність. Друге - занадто багато норм, зарегульоване бізнес-середовище. У населення "на руках" 200 мільярдів гривень - це величезний ресурс. Наші люди розумні - бояться. Із цим страхом люди не будуть інвестувати. Хоча їхній ресурс був би важливим для національної економіки".

Нагадаємо, Арбузов і Колобов відправилися у США для налагодження роботи з потенційними інвесторами.

Гості передачі: парламентарі Павло Розенко (УДАР) і Олександр Присяжнюк (КПУ) Радіо Свобода, Ваша Свобода

Дмитро Шурхало: Народні депутати наприкінці 2011 року ніби відмовилися від пільг. Тепер у Верховній Раді народні обранці почали знову обговорювати питання про те, що депутатські пільги нібито є, від них знову треба відмовитися.

Почали говорити про якійсь премії, які нарахували ніби керівникам фракцій. Також деякі депутати сказали, що вони відмовляються від пільг. Отже, пільги ніби і не скасували.

Пане Олександр, як Ви вважаєте, чому це питання знову постало на порядку денному?

Олександр Присяжнюк: Розмови про скасування пільг, про скасування депутатської недоторканності точаться вже не перший рік. Але поки що, на жаль, далі цих розмов справа не пішла. Це свідчить про те, що депутатам, які сьогодні представляють як так званий опозиційний табір, так і партію влади, не вигідно відмовлятися.

Тому я хотів би озвучити не тільки від себе особисто, але і позицію фракції КПУ, як ми дивимося на це питання. По-перше, ми за скасування депутатської недоторканності, щоб депутат все-таки був відповідальний перед законом, був відповідальний перед своїми громадянами. Другий момент. Ми за скасування не тільки депутатських пільг, а й пільг усіх високопосадовців. У нас є сьогодні прокурори, судді, міністри, Президент України, які також користуються не меншими, а ще й більшими благами.

– Кажуть усі депутати вже не першого скликання: яке неподобство – недоторканність, пільги! Знову ж таки кажуть про це регулярно, але тема постійно на часі, тема весь час лишається актуальною.

Олександр Присяжнюк: Я вважаю, що от такі заяви на сьогоднішній день є чисто популістськими.

Давайте візьмемо кілька років назад, коли помаранчеві були при владі. Повнота влади, абсолютна влада. Чому не було внести у Верховну Раду ці проекти законів чи постанов Верховної Ради і проголосувати? Така ж сама і сьогодні ситуація. Як Партія регіонів, так і буржуазна опозиція заявляють про те, що вони готові за це. Будь ласка, вносьте, скасовуйте і будемо працювати!

– А ваша політична сила вноситиме це?

Олександр Присяжнюк: Ми однозначно будемо підтримувати такі рішення. І, звичайно, що ми вноситимемо, і ми вносили такі рішення. На жаль, вони не знаходили підтримки. Тільки ми вносили не тільки у випадку депутатів, а у й випадку Президента, високопосадовців.

Якщо я не помиляюся, такими пільгами, благами і своєрідною недоторканністю користується понад 10 тисяч високопосадовців у країні. Це у порівнянні з 450 депутатами. Для всіх треба скасовувати цю норму.

– 10 тисяч високопосадовців – це йдеться про кого, про працівників яких галузей? Це достатньо велика група людей.

Олександр Присяжнюк: Давайте поррахуємо: прокурори, судді, міністри, заступники міністрів, апарат Президента також користуються і пільгами, і службовим житлом – їм надається, будується.

Міноборони, наприклад, коли ми бачимо, скільки там проходить кожного року фактично незрозумілих речей.

– У Міноборони черга є. Багато офіцерів, які...

Олександр Присяжнюк: Черга є, але офіцери, які по 30 років відслужили в армії, у ЗСУ, не отримують, натомість отримують ці квартири якісь чиновники від Міноборони.

Комплекс питань надзвичайно великий, його не можна переводити у площину, чи відмінять пільги на цей рік, чи не відмінять. Необхідно міняти саму систему влади, необхідно міняти сам підхід до депутатів, які обираються.

До речі, немає ж механізму відкликання депутата. Це також є великою проблемою. Вибрали, він обіцяв, навіть той мажоритарник, який пройшов, він не виконує. Необхідно, щоб був механізм відкликання його за це. Так само і відповідальність фракції.

До речі, якщо ми говоримо про це, можна згадати і про так звані «тушки», які системно поставляються. Це загальна політична криза. І в умовах загальної політичної кризи, яка вже 20 років, говорити про те, що буде щось зроблено на користь народу, я не вважаю це...

– Дивіться, у парламенті попереднього скликання депутати дуже хитро скасовували пільги – внесенням змін до держбюджету. Тобто, у держбюджет наприкінці 2011 року внесли зміни на один рік, а на 2013 рік чи забули, чи не стали, чи ще якось.

Олександр Присяжнюк: Я вважаю, що це був просто хід перед виборами для того, щоб все-таки показати, що багато з тих депутатів шостого скликання, вони йшли і по мажоритарних округах, і по виборчих списках політичних партій, тому я вважаю, що це була політична кон'юнктура для того, щоб показати, що перед виборами.

Натомість у цьому скликанні, напевне, буде все по-іншому.

– У цьому буде?

Олександр Присяжнюк: Напевне. Я не готовий казати.

– Ви не готові казати однозначно, але що Вам дає підстави сподіватися, що буде краще, що питання зрушить з місця саме у цьому скликанні?

Ви – новий депутат, Ви не були у попередніх скликаннях. Але ваша політична сила не змінилася аж так зовсім. Тобто ті люди, які були у попередніх скликаннях, вони є і зараз у значній мірі. Тобто у вас десь половина на половину змінилася.

Олександр Присяжнюк: Так, у нас більша половина нових депутатів, які ще не були жодного разу у складі Верховної Ради, не обиралися депутатами.

То у чому суть питання?

– Ви кажете, що у цьому може бути краще. То невже у цьому так змінився склад істотно, що нові депутати хочуть ці пільги скасувати?

Олександр Присяжнюк: На минулих виборах ми дійсно взяли результат досить серйозний, якщо вважати ліву ідеологію, відродження лівої ідеології, те, що сьогодні у світі відбувається. І, звичайно, 13% – це не так і мало. І всі наші 33 «штики», 33 депутати від фракції КПУ, звичайно, будуть максимум зусиль докладати до того, щоб виконати, по-перше, свою передвиборчу програму і ті обіцянки, з якими ми йшли. І ми будемо добиватися цього. І не тільки в плані зменшення депутатських пільг, депутатської недоторканності, а насамперед вирішення соціально-економічних проблем населення. Ми говоримо про 450 депутатів, але забуваємо про 45 мільйонів нашого населення.

– А чому ця тема така популярна у парламенті? Вона весь час на слуху. От зараз знову почали це обговорювати. Почали робити такі заяви, що от депутат пише: я відмовляюся від пільг!

Олександр Присяжнюк: Хай той депутат покаже свою декларацію, все своє майно, яке в нього реально є, а потім подивимося, від чого він відмовляється у відсотковому відношенні. Але справа не в цьому.

Дійсно, що постійно у суспільство викидаються (і це ми можемо бачити) такі популістські теми: тема мови, тема персонального голосування, тема депутатських пільг для того, щоб відволікти людей від насущних проблем.

У нас кожної хвилини, якщо я не помиляюся, від 9 до 15 людей гине від туберкульозу! В Україні від 1996 року епідемія туберкульозу. Це питання не піднімається, не обговорюється і не вирішуються конкретні пропозиції щодо вирішення...

– А що вашій політичній силі заважає його порушити?

Олександр Присяжнюк: Нашій політичній силі заважає вирішити всі ці питання відсутність влади. Буде у нас влада – ми будемо це все успішно вирішувати, як вирішували до 1991 року, коли були створені всі умови для того, щоб такі хвороби і соціальні, і інші, по-перше, і лікувалися безкоштовно, по-друге, й епідемії тоді не було.

Для того, щоб політична партія реалізувалася, необхідна влада.

– Тоді, погодьтеся, було достатньо інших проблем.

Олександр Присяжнюк: Ну, ми ж зараз не про це.

– Пане Олександр, ще одне питання, яке зрушило з місця питання пільг, пільги почали обговорювати навздогін, – це те, що керівникам фракцій нарахували премії у розмірі 88% від депутатської зарплати.

Ви не цікавилися, в який спосіб, хто і для чого вирішили? Наскільки я знаю, кошторис Верховної Ради затверджують депутати, не одноосібно вирішується питання, що комусь є премія, а комусь не давати премії. То яким чином це?

Олександр Присяжнюк: Є така інформація. Але я хочу сказати, що на даний момент вона ще не зовсім перевірена, є достовірною.

Згідно з тією інформацією, яка є, це було за розпорядженням Голови Верховної Ради. Скільки? У нас 5 керівників депутатських фракцій, я сьогодні не готовий дати відповідь на те, чи були такі нарахування, чи не було, а якщо вони були, то чим це викликано, і які були внесені зміни до кошторису.

– А фракція ваша не цікавилася у керівника фракції вашої: Петро Миколайовичу, а Вам як, премію дали?

Олександр Присяжнюк: Не цікавився.

– Взагалі на фракції не порушувалося таке питання?

Олександр Присяжнюк: Абсолютно не порушувалося. Тому що на фракції ми завжди розглядаємо ті законопроекти, які... До речі, Петро Миколайович, раз Ви вже згадали, є найпродуктивнішим поки що депутатом нового скликання – вніс більше 30 законопроектів. Ми на фракції завжди працюємо над вирішенням тих проблем і над втіленням нашої передвиборчої програми, з якою йшли у парламент.

– А кількість законопроектів у якість переростає чи ні? У Вас, як у новобраного депутата, щодо цього яка думка? Кількість законопроектів означає їхню якість чи ні?

Олександр Присяжнюк: Абсолютно не означає. У минулому скликанні було понад 16 тисяч законодавчих ініціатив, з якої тільки 1,5 тисячі були ухвалені. Але є ключові закони, є ключові, скажімо так, постановки питань, від ухвалення яких залежить доля десятків мільйонів громадян.

На даному етапі ми говоримо про відміну пенсійної реформи, про продовження мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення, про повернення вкраденої власності в народ.

– Маємо запитання радіослухача.

Слухачка: Слухаючи сьогоднішнього гостя, складається враження, що КПУ – єдина партія, яка бореться за справедливість і за народ. А ви подивіться на свого керівника Симоненка! Він що, такий бідний, як церковна миша? І ви всі теж.

І коли ви будете виконувати свою обіцянку «повернути народу країну», ту, що в нього вкрали? Знаєте, за цю брехню, що ви... Ви голосуєте весь час з регіоналами, підтримуєте їх, а розказуєте зовсім інші речі. Тому вже, я думаю, вас треба забороняти, як «ворогів народу»!

– Забороняти «ворогів народу» – був уже досвід. Комуністи колись з «ворогами народу» робили певні речі. Негативний досвід вийшов.

Але щодо зауваження на Вашу адресу?

Олександр Присяжнюк: До речі, тоді дійсно були «вороги народу». І це також із рахунків не треба скидати.

– Тепер Вас записали у «вороги народу». Бачите, як колесо історії...

Олександр Присяжнюк: Стосовно лідера нашої партії і те, що говорять завжди комуністам. Я не вважаю, що якщо комуніст, то він має бути бідним, жебраком чи бомжем. Якщо лідер фракції практично 20 років у парламенті, він має змогу сьогодні, отримуючи зарплату, вести той спосіб життя, який він, власне кажучи, і проводить.

Відносно того, коли ми «повернемо країну народу». Я тільки що говорив, що якби нас було, як мінімум, 226 голосів, зовсім інший розклад сьогодні у парламенті був.

І, може, у когось складається враження, а я Вам скажу так, що сьогодні фракція КПУ є єдиною опозиційною силою до всіх інших політичних партій у парламенті у ключових питаннях власності.

– Ваша фракція підтримала Прем'єр-міністра Миколи Азарова. Ви взяли політичну відповідальність за дії цього уряду з його покращеннями.

Олександр Присяжнюк: Так, ми підтримали пропозицію Азарова затвердити подання Президента. Якщо б ми цього не зробили, зовсім інші були б політичні на сьогоднішній день позиції.

– Які?

Олександр Присяжнюк: Ми виходили з чисто тактики політичної боротьби і доцільності. І якщо ми мали змогу, скажімо так, внаслідок певних консультацій, отримати ті ж самі комітети, отримати посаду першого заступника спікера, то для нас це важливо в першу чергу для того, щоб ми максимально, про що тільки що слухачка ставила запитання, виконали передвиборчу обіцянку.

І це є нормальною, логічною боротьбою і практикою роботи політичної партії. Тому що головним для політичної партії є отримання влади.

– Тобто оце ви так розміняли першого віце-спікера на Прем'єр-міністра?

Олександр Присяжнюк: Ми не розмінювали.

– «Баш на баш». Чи ні?

Олександр Присяжнюк: Ні. Це питання політичної тактики і боротьби в парламенті за можливість...

– Політична тактика і боротьба. Я так простіше: «баш на баш».

Олександр Присяжнюк: Це Ваше право. Я трошки по-іншому на це дивлюся.

– Пане Розенко, Ви також вперше обрані до Ради. На Вашу думку, чому так стається, отакі маніпуляції з цими депутатськими пільгами? Чи немає маніпуляцій?

Павло Розенко: Ви, власне, відповіли вже на це запитання. Відбуваються яскраві передвиборчі маніпуляції. І, справді, в 2011 році попередній склад Верховної Ради України не відміняв депутатські пільги, не жаль. Він просто зупинив їхню діяльність на передвиборчій 2012 рік. І оця проблема, на жаль, сьогодні є, що перед виборами народні депутати пільги собі зупинили, вибори закінчилися – можна ці пільги відновити. І знов-таки попередня Верховна Рада це успішно зробила і відновила пільги народним депутатам.

Тому пропозиція партії УДАР у цьому плані є абсолютно чіткою. Ми зареєстрували у Верховній Раді України законопроект про зміни до закону «Про статус народного депутата України». У ньому чітко виписана необхідність відміни на постійній основі пільг для народних депутатів України.

Україна повинна чітко розуміти і бачити справді своє бачення в системі пільгового забезпечення. Пільги, компенсації, державний соціальний вид допомоги в Україні потрібно, щоб отримували найбідніші люди.

– Ваш колега з КПУ, пан Присяжнюк, каже, що теж за скасування пільг. Ви теж за скасування пільг. Тобто важко знайти депутата, який сказав би: що ж ви у мене забираєте пільги, це моя остання сорочка!

Павло Розенко: Правильно!

– Але що заважає парламенту раз і назавжди вирішити це питання? Які перспективи того, що цей парламент сьомого кликання його вирішить?

Павло Розенко: Ось тому фракція УДАР і запропонувала від загальних гасел про необхідність скасування пільг перейти до конкретних справ. Є законопроект фракції УДАР. І я сподіваюся, що комуністи не забудуть своєї передвиборчої риторики і підтримають законопроект партії УДАР, і ми скасуємо пільги для всіх народних депутатів раз і назавжди.

Я сподіваюся, що комуністи також підтримають і другу ініціативу партії УДАР. Ми внесли буквально тиждень тому законопроект про необхідність того, щоб Президент України, члени Кабміну і народні депутати України – їх пенсійне забезпечення відбувалося на загальних підставах.

– Пан Присяжнюк казав дуже схожі речі. Справді, у вас схожі є ініціативи, у вашої політичної сили?

Олександр Присяжнюк: Є і не тільки ініціативи. Це наші частково і програмні засади, тому що ми розуміємо...

Але я хотів би зауважити і зосередити увагу на наступному. Це все добре. І пільги, звичайно, необхідно відмінити. Більше того, ми за ту тему, щоб депутати Верховної Ради працювали так, як і депутати місцевих рад – без відриву від своєї основної роботи, від свого основного місця зайнятості.

Але, коли ми говоримо тільки про депутатські пільги, ми забуваємо про головне, про те, що було зроблено фактично на початку 1990-их років, коли була вкрадена вся власність.

– 1990-і роки – це тема для іншої передачі.

Олександр Присяжнюк: Чому? Я можу так сказати. Якщо партія УДАР готова голосувати за перегляд умов приватизації народної власності і повернення цього всього у власність народу, я думаю, що ми знайдемо спільний компроміс і спільну позицію по всіх інших питаннях.

– Панове, таке питання, як пільги... Одна фракція собі привласнила, а всі інші будуть їм заздрити відверто, що хтось один вийшов з такою популярною, «козирною» ініціативою, «козирною» в очах виборців. Чи можливе напрацювання спільного законопроекту всіх 5 фракцій?

Павло Розенко: Я закликав би зараз трошки заспокоїтися після виборчої риторики. До виборів ще далеко.

І тут питання не в тому, хто перший запропонував якийсь законопроект. Мені здається, що є нормальний законопроект фракції УДАР про скасування пільг і про єдині принципи нарахування пенсій для всіх категорій громадян незалежно від того, чи ти Президент, чи ти народний депутат, чи ти є вчитель, лікар.

Я просто хотів би, щоб просто, користуючись ухваленням цього законопроекту, всі інші фракції підтримували отакі ініціативи. Ми зі свого боку так само обіцяємо не дивитися на назви фракцій, а підтримувати ті ініціативи, які справді зроблять і соціальну сферу, і пенсійне забезпечення більш сучасним, більш надійним і більш (саме головне!) справедливим.

Тому я не ділив би. Ще раз кажу: до виборів ще дуже далеко.

– Пане Присяжнюк, на Вашу думку, з таких резонансних питань, можливо, треба, щоб усі долучалися? Чи треба, щоб УДАР тут виступив, комуністи – тут?

Олександр Присяжнюк: Законопроект вноситься, він розглядається на комітеті, а потім кожна з фракцій, більше того, кожен з депутатів можуть внести свої поправки туди, обговорити і прийняти таким чином спільно напрацьований документ в інтересах більшості громадян України.

КПУ буде завжди це підтримувати і сприяти цьому.

– Тобто перспектива того, що буде підтриманий законопроект якоїсь фракції з вашого боку...?

Олександр Присяжнюк: Обов'язково! Знову ж таки, якщо цей закон буде відбивати в собі інтереси співгромадян, буде накладатися на нашу передвиборчу програму, на нашу партійну програму, однозначно ми будемо підтримувати такі рішення.

– Запитання ще одного слухача.

Слухач: Опублікуйте, будь ласка, у своїй газеті всі пільги, котрі отримують депутати. Бо ніде, десь щось почуєш щось, а всіх пільг ми не знаємо.

І друге питання – про недоторканність. Коли голосували за недоторканність тільки депутатів, то комуністи голосували проти. Вони казали: давайте і з суддів, і з Президента! Тобто, як комунізм, в усьому світі. Такого ж не буває. Проголосуйте спочатку хоч за щось одне, а потім поступово за інше.

Олександр Присяжнюк: Якщо вже ставити питання, то питання треба вирішувати кардинально і чітко. Є 10 тисяч чиновників, є 450 народних депутатів. Чому для одних скасовується, а для переважної більшості ні? Давайте для всіх скасуємо раз і назавжди. Від цього буде економія держбюджету, підвищення пенсій і тому подібне.

Тому ми ставимо питання тільки так. 10 тисяч чоловік. Будь ласка, для всіх скасовуємо і вирішуємо питання далі, як нам йти разом.

– Пане Розенко, Ви питанням пільг займалися, очевидно, ще в Міністерстві соціальної політики. Наскільки суттєвими лишилися депутатські пільги? Чи були якісь скасовані остаточно, чи ні?

Павло Розенко: Я хотів би, щоб комуністи тут не крутили, не прикривалися 10 тисячами осіб. Тому що сьогодні єдині чиновники, хто отримують пільги в такому обсязі величезному, це є виключно народні депутати України. Всі інші чиновники – можна розбиратися.

Але давайте, коли ми говоримо про реформування соціальної сфери і реформування системи пільг в цілому в державі, починати всі реформи з себе. І тому фракція УДАР запропонувала реформу почати з себе, з народних депутатів.

А опублікувати їх, то я не думаю, що варто. Варто просто взяти нашому слухачу закон України «Про статус народного депутата України». З 20-ї по 35-у статтю якраз є 15 статей, які визначають пільги народних депутатів України, у тому числі і пільгове пенсійне забезпечення. Від цього ми теж пропонуємо народним депутатам України відмовитися.

– Тобто пільги 10 тисяч осіб є невеликими порівняно з пільгами народних депутатів?

Павло Розенко: Очевидно, що такий перекис якраз існує щодо народних депутатів України. Чиновники, наприклад, не мають права безкоштовного санаторно-курортного лікування, безплатного проїзду у громадському транспорті чи авіаперельотів.

Тому ще раз наголошую: такий величезний обсяг пільг серед усього чиновництва мають виключно народні депутати України.

– Пане Присяжнюк, все ж таки Ваша позиція?

Олександр Присяжнюк: Наша позиція заключається знову ж таки у відміні всіх пільг, всіх преференцій для високопосадовців, народних депутатів, суддів, для всіх тих, хто сьогодні користується такими підвищеними соціальними стандартами.